

עֲצוֹת אֲמוּנָה

נֶאֱכָז חוֹזֵק מֵאֲכֵן פּוֹן בְּרִסְלָב אַזוֹי לֵאנֵג, הָאֵט עֵס יַעֲצֵט מִיר
גְּעֵרֵאטְעוועט !

שְׂאָלָה :

לְכַבּוּד דְּעֵר ראש ישיבה שליט"א,

אַתְּ חֲטָאִי אֲנִי מִזְבִּיר הַיּוֹם, אִיד בֵּין אֲלֵטֵמָל אַוועקגעשטאַנען פּוֹן בְּרִסְלָב, אִיד פֿלעג
אַלץ חוֹזֵק מֵאֲכֵן פּוֹן דִּי מַעֲנִטְשֵׁן וואס טיילן אַרום דִּי בְּרִסְלָב'ע קוֹנְטֵרסִים, אָבֵער יַעֲצֵט ווען אִיד
זײַן שׁוֹיִן אַזוֹי לֵאנֵג אִינְדֵּעֲרֵהִים מִיט מִיין ווייב און קִינְדֵּער, אִיד בֵּין אִינְגֵּהִילֵט אִין שְׂרַעֵק פּוֹן
דִּי קֶאָרֵאנֵג וויירוס, הָאֵב אִיד זִיד גֵּעֲבֵרֵאכֵן און אַנְגֵּעֲרוּפֵן דִּי טֵעֲלֵפֵאן לִיִּין פּוֹן "קוֹל בְּרִסְלָב",
און אִיד בֵּין זִיד מִמֶּשׁ מַחֲלֵ' מִיט דִּי שִׁיעוּרִים און חִיזוּק, עֵס הָאֵט מִיר מִמֶּשׁ צוּרִיק גֵּעֲבֵרֵעֲנִגֵט
דָּאס קֶאָלִיר אױפֿ'ן פֿנִים, און אִיד הָאֵב אױך גֵּעֲבֵטֵן מִיין ווייב זי זַאל נֶאָר רופֿן "קוֹל בְּרִסְלָב",
זי זַאל נִישֵׁט רופֿן דִּי נִייעס לִינִס וואס דֵּעֲרִשְׂרַעֵקן אַזוֹי שְׂטאַרֵק און לֵאזֵן נִישֵׁט לֵעֲבֹן.

פֶּאַר דֵּרִי יָאָר צוּרִיק אִיז אַנְגֵּעֲקוּמֵעֵן צו מִיר אִינְדֵּעֲרֵהִים אַ בְּרִסְלָב'ע קוֹנְטֵרס, אִיד דָּאַנֵק
דַּעַם אִיבֵּעֲרֵשֵׁטן אַז אִיד הָאֵב עֵס נִישֵׁט אַרױסִקֵעוואַרפֿן אִין לױף פּוֹן דִּי צִיט, אָבֵער יַעֲצֵט הָאֵב
אִיד עֵס אִפִּירִגֵּעֲקֵרֵאצֵט, און אִיד זַע אַז דֵּער אִיבֵּעֲרֵשֵׁטֵער הָאֵט עֵס צוּגֵעֲגֵרִיט מִמֶּשׁ פֶּאַר מִיר,
ס'רֵעֲדֵט צו מִיין הָאַרֵץ, אִיד לִיִּין דָּאַרט מִמֶּשׁ וואס אִיד דָּאַרף יַעֲצֵט הֵעֲרֹן, און ס'אִיז ווי גֵּעֲרוּעוּען
טאַבֿלֵעֲטֵן פֶּאַר מִיר אִין דִּי יַעֲצִיגֵע שְׁוועֲרַע צִיט.

אִיד וויל אִייד זײַעֵר שְׂטאַרֵק אִיבֵּעֲרֵבֵעֵטן אַז אִיד הָאֵב אַזוֹי אַוועקגעמאַכֵט און חוֹזֵק
גֵּעֲמאַכֵט פּוֹן בְּרִסְלָב דִּי אֲלֵע יָאַרן, ווייל הִיִּנֵט שְׁפִיר אִיד אַז אִיד קען מִמֶּשׁ נִישֵׁט אַנְגִּיִין אִין
לֵעֲבֹן אַן דַּעַם.

יִישֵׁר בְּחַ

תְּשׁוּבָה :

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' לְסֵדֶר טְהָרָה, כ"ו נִיסָן, שְׁנַת תש"פ לְפָרֵט קָטָן
לְכָבוֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אִיךָ הָאֵב עֲרֵהאֵלְטָן דִּיין בְּרִיוּוּ.

וְעַן מְעַנְטְשֵׁן וואָלְטָן גְּעוואוואָסט וואָס בְּרִסְלָב איז וואָלְטָן אַלע גְּעקומען צוּם
רְבִי'ן, אַלע וואָלְטָן גְּעלעֶרְנֵט דְּעַם רְבִינָס סְפָרִים; וואָס קָען מְעַן טוֹן אַז דְּעַם
רְבִינָס זאָף גֵּיט מִיט בְּזִינּוֹת, עַס איז אַ גְּעשְׁפֶּעט.

דְּעַר הֵיילִיגער רְבִי הָאָט דְּעֶרְצֵיילֵט (סִיפּוּרֵי מַעֲשִׂוֹת, מַעֲשֵׂה ז', מְזֻבֵּב וְעַכְבִּישׁ) ווי פֿאַר
זֵיין נְשָׁמָה איז אַראָפּגְעקומען אויף די וועלט, הָאָט דְּעַר סַמ"ךְ מ"ם גְּעשְׁרִיגֵן:
"רְבוּנוּ שְׁל עוֹלָם, אויב די נְשָׁמָה קומט אַראָפּ אויף די וועלט, פֿאַרנוואָס הָאָסטו
מִיר בַּאשְׁאפֵן?" הָאָט מְעַן אִים גְּעענְטפֶּעֶרֶט: "די נְשָׁמָה מוּז אַראָפּ קומען אויף די
וועלט, דו גֵּיט און זוף דִּיר אַן עֶצָה", איז עַר אַוועקגעגאַנגען און איז דְּעֶרְנאַף צוריק
גְּעקומען מִיט אַן אַלְטִיטְשָׁק אַן אַינגעבוֹיגענעם, זֵי הָאָבן גְּעלאַכט און גְּעזאַגט:
"די נְשָׁמָה קָען שוין אַראָפּ גֵּיין, מִיר הָאָבן שוין אַן עֶצָה".

מוֹהֲרָא"ש זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה שְׂרֵיבֵט (בְּסִפּוּר נְהַרֵי אַפְרִסְמוֹן, ש"ס): "וואָס פֿאַר אַן עֶצָה
הָאָבן זֵי זיך גְּעטראָפֵן? לֹאכֵן - מְעַן לֹאכֵט פּוֹנעם רְבִי'ן, מְעַן שְׁפֶעט אָפּ פּוֹן אַ
בְּרִסְלָב'ער חֶסֶד", דָּאָס איז די עֶצָה; דְּעַר סַמ"ךְ מ"ם מֵאכֵט זִיכֶער אַז מְעַן זַאל
נִישֵׁט מְקוֹרֵב וְעַרְן צוּם רְבִי'ן דוּרְכְּדַעַם וואָס עַר מֵאכֵט אַ גְּעשְׁפֶּעט פּוֹנעם הֵיילִיגֵן
רְבִי'ן. וְעַן עַר זַעט אַז דְּעַר רְבִי איז מְתַקֵּן אַלעמְעַן, דְּעַר רְבִי הָאָט אַ שְׁפָרָאף צו
אַלע גְּעפּאַלענע, אַזוי ווי דְּעַר מְצִיאוֹת איז, אַז וְעַן מְעַן קומט קִיין אוּמאַן צִינְדֵט
זיך אַן אִינעם מְעַנְטֵשׁ אַן אִינערליכער פֿייער, דְּעַר מְעַנְטֵשׁ הֵיבֵט אַן בְּעַנְקֵען צוּם
אַיבֶּעֶרשְׁטן; וואָס טוט דְּעַר סַמ"ךְ מ"ם? עַר לֹאכֵט אָפּ פּוֹן דְּעַם און מֵאכֵט אַ
גְּעשְׁפֶּעט, עַר פֿאַרשְׁפּרֵיט בִּילְדֶער פּוֹן אִינְטֶערעסאַנטע מְעַנְטֵשֵׁן וכו', אַזוי הָאָלֵט
עַר צוריק מְעַנְטֵשֵׁן פּוֹן קומען קִיין אוּמאַן.

די אַלע וואָס רַעֲדֵן און שְׁפֶעטֵן פּוֹן בְּרִסְלָב - שְׁפֶעטֵן נִישֵׁט פּוֹן בְּרִסְלָב; דְּעַר
רְבִי הָאָט גְּעזאַגט (שִׁחּוֹת הַר"ן, סִימָן קכ"ב): "מְעַן קְרִיגֵט נִישֵׁט אויף מִיר, מְעַן הָאָט זיך
נָאָר אויסגעשְׁנִיגְט אַ מְעַנְטֵשׁ און אויף אִים קְרִיגֵט מְעַן, אִיךָ קְרִיג אויף אויף דְּעַם
מְעַנְטֵשׁ, אויף אַזאַ מְעַנְטֵשׁ וואָס טוט אַזעלכע זאַכֵן וואָס טוֹיגֵן נִישֵׁט קְרִיג אִיךָ
אויף"; מְעַנְטֵשֵׁן ווייסן נִישֵׁט וואָס בְּרִסְלָב איז. מְעַן מֵינְט אַז דָּאָס איז אַ פֿלאַך פּוֹן
מְשׁוּגְעִים, אַ פֿלאַך פּוֹן עֲזוֹת פְּנִימ'ער; בְּאַמֵּת איז דָּאָס אַ פֿלאַך פּוֹן וְעַרְן נָאָט

צום אייבערשטן, א פלאץ פון ווערן אן ערליכער איד, א פלאץ צו קענען לעבן דא אויף די וועלט א לעבן פון גן עדן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

ווי אזוי לערנט מען אויס קינדער זיך צו פירן איידל?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר כח פאר אלע שיעורים, ספעציעל פאר די שיעורים פאר פרויען וואס האבן מיר געהאלפן א געוואלד, עס האט געהאלפן אויפבויען מיין שטוב, און איד האב א הערליכע שלום בית מיט מיין מאן לקבוד די שיעורים.

מיר האבן ברוך ה' ליכטיגע קינדער מיט אסאך ענערגיע, יעצט ווען מען זיצט אינדערהיים מיט די קינדער האבן מיר געקויפט אסאך ערליי שפילצייג און ארטס און קרעפטס, און מיר שפילן אסאך מיט די קינדער.

איד האב אבער א פראבלעם אז איד זע אז די קינדער פירן זיך נישט איידל, און רירן אן אויף נישט איידעלע פלעצער, און וויפיל מיר האבן שוין גערעדט צו זיי וועגן דעם זייער שטרענג, האט עס נישט געהאלפן.

די שאלה איז וואס מיר דארפן טון ווייטער, מער זאגן? שרייען? אדער נאך מער פון דעם? בפרט יעצט ווען די קינדער זענען א גאנצן טאג אינדערהיים, מוזן מיר וויסן ווי אזוי זיך צו פירן. א גרויסן יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' לסדר טהרה, כ"ט ניסן, שנת תש"פ לפרט קטן

מרת ... תחי'.

איד האב ערהאלטן אייער בריוו.

מען דארף אויסלערנען קינדער ווען זיי זענען נאך גאר יונג אז מען טאר נישט לייגן די הענט אויפ'ן אות ברית קודש; פון ווען זיי זענען נאך גאר קליין דארף מען זיי זאגן אן א שיעור מאל: "דא טאר מען נישט לייגן די הענט, דער אייבערשטער לאזט נישט אגריין", און אויב מען זעט אז זיי פירן זיך נישט איידל

וכו' גַּעֲבַט מְעַן אַ פֻּעֲטָשֶׁל אויף די הענט און מען זאָגט נאַכאַמאַל מיט אַ שְׂטַרענִיגֶע טאַן: "דאָ טאַר מְעַן נישט לייגן די הענט!" ביז זיי פאַרשטייען אז דאָס איז זייער אַ האַרבע זאַף, וועלן זיי זיך היטן און אויף וואַקסן הייליג.

נְעֻמָּטס אַרײַן דעם פֿלל, ווי יונגער מען הייבט אָן מַחנֵךְ זיין די קינדער אַלץ גרינגער וועט זיין די אַרבעט מיט זיי שפּעטער, אָבער אז מען איז נישט מַחנֵךְ די קינדער ווען זיי זענען נאָך יונג, מְעַן טראַכט אז זיי זענען נאָך קליינטשיג וכו' וכו' - דעמאלט איז זייער שווער שפּעטער, בפרט אין קדושה; אז מען זאָגט נישט אָן די קינדער יונגער־הייט פון וואָס מען דאַרף זיך היטן איז זייער שווער שפּעטער.

דער עיקר זאַלט איר אַסאַך בעטן דעם אייבערשטן פאַר אייערע דורות, אז די קינדער זאלן זיין ערליך און הייליג, זיי זאלן קיינמאל נישט פּוֹגֵם זיין אין קיין שום מְדָה און זיי זאלן זיין אָפּגעהיטן אין קדושה, ווייל תּפִּילָה איז די איינציגסטע זאַך וואָס איז אַ זיכערע עצה, אַלע עצות וואָס מען געבט פאַר'ן מענטש איז אַ ספּק צי עס וועט נישט ערגער מאַכן און אַ ספּק ספּיקאַ צי עס וועט העלפֿן; פאַר איינעם העלפֿט עס נאָ און פאַר אַ צווייטן העלפֿט עס נישט, עס מאַכט אים נאָר ערגער, אָבער תּפִּילָה - דאָס איז אַ עצה פאַר יעדן, דאָס איז אַ זיכערע עצה. אזוי ווי חַכְמֵינוּ זכּרונֵם לְבִרְכָה זאָגן (בְּרִכּוֹת ל.ב.): "כָּל הַמְּאַרִיךְ בְּתַפִּילָתוֹ", ווען אַ מענטש בעט דעם אייבערשטן און טרעט נישט אָפּ פון דעם, ער בעט און בעט און מוטשעט - "אַין תּפִּילָתוֹ חוֹזֶרֶת רִיקָם", וועט ער נישט אַנוועק גיין מיט ליידיגע הענט, ער וועט געהאַלפֿן ווערן; בפרט אַ אידישע מאַמע וואָס בעט דעם אייבערשטן טאָג און נאַכט: "הייליגער באַשעפֿער, געב מיר הייליגע קינדער וואָס וועלן ליכטיג מאַכן די וועלט, העלף מיר אז מיינע קינדער זאלן קיינמאל נישט פּוֹגֵם זיין בְּבְרִית, זיי זאלן אויסוואַקסן ריין", זי בעט אויף איר שפּראַך טאָג און נאַכט פאַר אירע קינדער - וועט זי זוכה זיין צו ליכטיגע קינדער בְּנֵים צדיקים.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן איר זאַלט האַבן העלפֿן אין אַלע ענינים.

...

איך בין נישט צופרידן אינדערהיים און אין ישיבה, וואס טו איך ?

שאלה :

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

ערשטנס וויל איך זיך באדאנקען פאר די שיעורים וואס געבט מיר ממש לעבן.

איך בין א בחור פון זעכצן יאר אלט, די שלום בית ביי מייען עלטערן איז נישט אזוי גוט,

עס האט מיר זייער וויי געטון צו זען ווי מייען עלטערן קריגן זיך ארום, דערפאר בין איך

אנוועקגעפארן לערנען אין א ישיבה אין א צווייטע שטאט, האפנדיג אז דארט וועט מיר זיין

רואיגער און געשמאקער.

למעשה איז עס אבער נישט ממש אזוי, די ישיבה וואו איך בין געגאנגען איז זייער

שטרענג און איך האב נישט אזוי הנאה דארט צו זיין. סיי די סדרים זענען זייער שטרענג, מען

דארף זיצן אויף איין פלאץ כמעט די גאנצע סדר, און סיי אין דארמקטארי איז זייער שטרענג,

אויב טו איך איין קליינע זאך וועט מיר דער משגיח מוטשען פאר די קומענדיגע פאר טעג אזוי

ווי איך וואלט געטון די גרעסטע עבירה.

אויסער דעם האב איך שווערע נסיונות אין קדושה, איך דארף זיך רייסן יעדעס מאל

איך גיי אין גאס, און איך בין שוין פיל מאל נכשל געווארן אין פגם הברית רחמנא ליצלן, און

דאס איז שוין יעצט ווען איך בין נאך יונג, וואס וועט שוין זיין ווען איך וועל ווערן עלטער?

איך וויל זייער שטארק אריינגיין אין אייער ישיבה, זאל איך דאס טון? אפֿשר קען מיר

דער ראש ישיבה שליט"א מחזק זיין און געבן עצות ווי אזוי צו זיין אן ערליכער איד.

א גרויסן יישר פח

תשובה :

בעזרת ה' יתברך - יום ה' לסדר טהרה, כ"ט ניסן, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד הבחור ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וויסן זאלסטו אז אפילו דו פאלסט אראפ אין פגם הברית - הוצאת זרע

לכטלה רחמנא ליצלן איז דא א וועג פאר דיר צוריק צו קומען צום אייבערשטן.

דער אייבערשטער האט רחמנות געהאט אויף אונזער דור און אונז געשיקט

דעם הייליגן רבינ'ס נשמה וואס ער פארעט זיך מיט אונז, מיט די אלע וואס ליגן

געבען אין עבירות און קענען זיך פון דעם נישט ארויסזען; דער רבי קומט און

ווייזט אונז די רחמנות פונעם אייבערשטן, ווי שטארק ער האט אונז ליב, ווי דער אייבערשטער ווארט אז דער מענטש זאל קומען צו אים, זיך אויסוויינען און תשובה טון.

דעריבער בעט איה דיר מיין טייערער ליבער ברודער, פאלג דעם רבי'ן און נעם די עצה פון רבי'ן; גיי זוף אויף א ווינקעלע וואו קיינער זעט דיר נישט און קיינער ווייסט נישט וואס דו טוסט דאךט און הייב זיך אן עפענען פאר'ן אייבערשטן, זאג אים דיין שווערע לעבן, דערצייל אים פארנוואס דו ביסט אנוועק געפארן פון שטוב, אז דו האסט נישט געקענט צוקוקן ווי דיין טאטע און מאמע קריגן זיך, זאג אים: "הייליגער באשעפער עכט וויל איה זיין גוט, איה וויל נישט טון די עקלדיגע עבירה, איה וויל נישט פוגם זיין בבדית, אבער איה בין אזוי צעבראכן; אין שטוב איז מיר געווען ביטער, יעצט אין ישיבה איז מיר נמאס, די משגיחים מוטשען, ועל פולם מיין גרעסטע מוטשע - איז דער יצר הרע וואס מוטשעט מיר, ער לאזט מיר נישט אפ, ער פלאקערט אין מיר; עס ברענט אין מיר א פייער פון עבירות. אייבערשטער זיי מיר מוחל אויף מיינע זינד, זיי מיר מוחל אויף מיינע עבירות, גלייב מיר אייבערשטער אז איה וויל זיין גוט, איה גיי זיין גוט, אבער איה ווייס נישט וואס צו טון, יעדעס מאל מאך איה אפ: 'פון יעצט בין איה וואויל; פון יעצט איז געענדיגט מיט אלע שלעכטס' און ווייטער טרעף איה זיך פוגם זיין".

ווען א מענטש וויינט זיך אויס צום אייבערשטן, ער זאגט: "רבנו של עולם, חטאתי - איה האב געזינדיגט", און ער האט חרטה אויף זיינע מעשים נעמט אים דער אייבערשטער גלייך צוריק, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (עין במדבר ברה כ, ט): "בלעם ה'ה רשע ערום, ויודע שכל מי שחוטא ואומר חטאתי, אין רשות למלאך לגע בו", ווען בלעם האט געזען ווי דער מלאך שטייט פאר אים מיט א שווערד און וויל אים הרגענען האט ער גלייך געזאגט: "חטאתי - איה האב געזינדיגט", ווייל ער האט געוואוסט דעם סוד אז ווער עס איז זיך מתודה און זאגט: "חטאתי" - קען אים קיינעם נישט שלעכטס טון, אפילו א מלאך קען אים נישט אנרייך, דעריבער האט ער גלייך ארויסגעזאגט דעם ווארט "חטאתי", אז דער מלאך זאל אים נישט קענען שלעכטס טון.

שטארק זיך מיט התבודדות, דער אייבערשטער האט ליב ווען מען טענה'ט זיך אויס כבכול מיט אים, מען בעט אים ער זאל מוחל זיין. בפרט בחורים וואס

זיי זענען אזוי צעבראכן, קיינער ווייסט נישט וואס גייט אריבער אויף זיי, זיי ווילן חתונה האבן, קיינער גלייבט זיי נישט; קיינער ווייסט נישט וואס א בַּחוּר גייט אריבער, נאר די אַמְת'ע צדיקים - זיי טענה'ן פאר די בַּחוּרִים פֿאַר'ן בֵּית דִּין שֶׁל מַעֲלָה, אזוי ווי מוהרא"ש זכותו יגן עלינו פֿלעגט שטענדיג זאגן: "איך וועל טענה'ן אויבן אין הימל פֿאַר'ן בֵּית דִּין שֶׁל מַעֲלָה אז בַּחוּרִים זענען נישט שולדיג, בַּחוּרִים זענען וואויל, דאס וואס זיי פאלן אין עבירות, זיי זענען פֿוגם אין פֿגם הַבְּרִית, זיי פאלן אראפ אין עֲשֵׂרָה כְּתוּרִין דְּמִקְסָבוּתָא - דאס איז ווייל זיי דארפן חתונה האבן, מען קען זיי נישט געבן קיין עונש".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דייענע וועגן.

...

ווי אזוי קען איך משפיע זיין פאר אנדערע אידן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין זייער איבערגענומען אז איך האב שוין ענדליך די זכך'ן און געלעגנהייט צו שרייבן צום ערשטן מאל צום ראש ישיבה שליט"א, נאכדעם וואס איך האב שוין אויסגעהערט זייער אסאך שיעורים און זיך ברוך ה' אנגעזאפט מיט פשוט'ע אמונה.

מיין שאלה איז אזוי, איך בין נישט קיין ברסלב'ער חסיד, איך שפיר אבער אז איך האב א ווארעמקייט אין מיר צום באשעפער און איך האב שטארק חשק דאס ארויסצוגעבן פאר נאך אידן, משפיע צו זיין פון מיין ווארעמקייט פאר אידישע קינדער, זאל עס זיין פארצולערנען א שיעור אין גמרא אדער משניות, צו מאכן א פארברענג, און דאס גלייכן.

אסאך מאל שפיר איך ממש ווי איך גיי אויס צו קענען משפיע זיין פאר אנדערע, איך זע אבער נישט קיין וועג ווי אזוי איך קען אנקומען צו דעם, אפשר האט איר פאר מיר אן עצה?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ב' אֵיר, שְׁנַת תש"פ לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אז דו ווילסט באַמַת העלפֿן אַנדערע זאַלסטו גיין הַפְּצָה, פאַרשפּרייטן די עצות פון רבי׳ן; נעם ספּרִים און קונטרסים פון הייליגן רבי׳ן און זיינע תּלמידים און גיי דערמיט אין היינער, אין שול׳ן און אין כּוֹלֵלִים, דאס איז אַ תּיקון פאַר אַלע האַרבע עבירות וואס מען דאַרף מתקן זיין.

דער הייליגער רבי זאַגט (ספּר המידות, אות ניאוף, סימן מא): "תקון להוצאת זרע לבטלה - שישתדל להחזיר בּני אדם בתשובה", ווער עס דאַרף מתקן זיין די עבירות פון פּגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, זאל צוריק ברענגען מענטשן צום אייבערשטן און צו די תּוֹרָה; עס איז נישט דא קיין גרעסערע זאף וואס אַ מענטש קען טון צו פאַררעכטן וואס ער האט פּוֹגֵם געווען, ווי ער זאל עוסק זיין אין הַפְּצָה.

דו שרייבסט אז דו שפּירסט ווי דו גייסט ממש אויס צו משפיע זיין פאַר אַנדערע, זאַלסטו גיין הַפְּצָה; דאס וועט דיר געבן אַ געפיל ווי דו ראטעוועסט מענטשן, דו וועסט האבן אַ חלק אין די גאולה שלימה וואס וועט קומען בזכות די וואס פאַרשפּרייטן די עצות פון רבי׳ן, וואס אנטפלעקט פאַר יעדן די רחמנות פונעם אייבערשטן וואס ער האט צו יעדן איד, אפילו ווי ווייט מען איז אַנוועק געפאלן קען מען נאך אלץ צוריק קומען צום אייבערשטן.

דער וואס ברענגט צוריק מענטשן צום אייבערשטן איז זייער חשוב אין הימל, אזוי ווי דער הייליגער זוהר זאַגט (תּרוּמָה קכח): "תא חזי", קום און זע, "כּל מאן דאחיד בּיָדא דחייבא ואשתדל ביה, למשבק ארחא בישא", א מענטש וואס ברענגט צוריק זינדיגע מענטשן צום אייבערשטן, "איהו אסתלק בתלת סלוקין, מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא", דער מענטש איז זוכה ארויף צו גיין אויף אַ פּלאץ וואס קיין שום מענטש איז נישט זוכה; "גרים לאכפייא סטרא אחרא, וגרים דאסתלק קודשא בריהּ הוא ביקריה, וגרים לקיימא כּל עלמא בקיימיה לעילא ותתא", דער מענטש נעמט אַנוועק טומאה פון די וועלט און ער מאכט אז דעם אייבערשטן׳ס נאמען זאל ווערן געהייליגט אויף די וועלט, דער מענטש איז גורם אז אלע וועלטן שטייען אויף זיין זכות. "וְזָכִי לְמַחְמֵי בְּנִין לְבָנוּי", ער איז זוכה צו זען קינדער און אייניקלעך, "וְזָכִי בְּהַאי עֲלָמָא, וְזָכִי לְעֲלָמָא דְאַתִּי", ער איז זוכה צו אלע גוטע זאכן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט, "כּל מארי דינין, לא יכלין למידן ליה, בהאי עלמא ובּעלמא דאיתי", קיינער קען אים נישט שלעכטס טון - נישט אויף די וועלט און נישט אויף יענע וועלט, "עאל בתריסר תרעי, ולית מאן

דִּימְחֵי בִּידְיָהּ", עַר גֵּיט אַרְיִין אִין דְּרִיִּיצֶן טוֹיעֶרן פּוֹן שְׁעָרֵי רַחֲמִים אוֹן קֵינְעֶר קַען אִים נִישְׁט צוֹרִיק הָאָלְטן.

דָּער אַיִבְעֶרשְׁטער זָאל הָעֶלְפֶן זָאָלְסֵט הָאָבֶן הַצְּלָחָה אִין אַלֶּע עֲנָנִים.

...

איך וויל זיין אן ערליכע איד, אבער איך פאל כּסדר.

שאלה:

לְכָבוֹד דָּער ראש ישיבה שליט"א,

יִישָׁר פֶּח פֶּאר די חיזוק מיט וואס איך בין זיך מחי' טאג טעגליך.

איך פאל אסאך אין קדושה, איך בין אסאך פונגם בבִּרְיָת רַחֲמָנָא לִיעֲלֹן, די אויגן היט איך זיך בכלל נישט און איך לויף נאך עבירות די גאנצע צייט, איך האלט עס שוין מער נישט אויס, איך קען נישט מער, איך וויל שוין זיין אן ערליכער איד. איך האב שוין אלעס פֿרוּבִירט, איך האב אסאך עליות, אבער נאך פיל מער ירידות, וואס וועט זיין מיט מיר?

איך בין מעביר סדרה, איך פֿרוּבִיר צו זאגן משניות וויפיל איך קען און א בלאט גמרא יעדן טאג. איך זע אן אינטערעסאנטע זאך אז רוב מאל ווען איך בין אראפגעפאלן האב איך פונקט יענעם טאג עפעס אויסגעלאזט, אדער דאס מעביר סדרה זיין אדער עפעס אנדערש. איך האף אז דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר קענען העלפֿן.

יִישָׁר פֶּח

תשובה:

בְּעֲזַרְתָּ ה' יתברך - יום א' פְּרֻשַׁת אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ב' אִיר, שְׁנַת תש"פ לְפָרֵט קָטָן לְכָבוֹד ... נרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

ווען א מענטש טוט תשובה, ער קומט צוריק צום אייבערשטן, דארף ער וויסן אז די קליפות און משחיתים וואס ער האט באשאפן פון עבירות וועלן אים נאכלויפן און אים פֿרוּבִירן צוריק צו כאפן; זיי לויפן נאך דעם מענטש און ווארפן אים אראפ נאכאמאל און נאכאמאל, אבער אז דער מענטש איז שטארק, ער גייט ווייטער צום אייבערשטן, ער בעט דעם אייבערשטן ער זאל רחמנות האבן אויף אים און אים מקרב זיין צו די קדושה, ער וויינט צום אייבערשטן ער זאל אים

מוחל זיין אויף אלע זעבירות, דורכדעם הרג'עט ער אויס אלע קליפות און משחיתים.

טייערער ברודער נעם די חיזוק פון רבי'ן; דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן מח): "צריכין להיות עקשן גדול בעבודת ה'", ווער עס וויל זיין אן ערליכער איד, דארף וויסן אז מען קען נישט זיין אן ערליכער איד נאר אז מען איז א גרויסער עקשן, עס זאל נישט אינטערעסירן דעם מענטש צי ער פאלט אראפ צי נישט, ווייל דער יצר הרע האלט אין איין אראפ ווארפן דעם מענטש, ער ברענגט אריין אין אים חלישות הדעת, דער מענטש זאל טראכטן כאילו דער אייבערשטער דארף אים נישט, ער וויל דער מענטש זאל אפלאזן זיין ווילן; אבער ווען א מענטש איז אן עקשן און ער לאזט נישט נאך, אפילו ער האלט אין איין פאלן, ער איז פוגם בכרית רחמנא לצלן דאך גייט ער שטענדיג צוריק צום אייבערשטן - וועט ער זוכה זיין סוף כל סוף צו אלע מדרגות.

איך בעט דיר זייער, זיי שטארק ביי זיך, געב נישט נאך, געב נישט אויף; אזוי גייט עס מיט יעדן איינעם, ווען מען וויל זיין גוט הייבט מען אן פאלן, ווען מען הייבט אן תשובה טון הייבט מען אן האבן ביטערע נסיונות, אזוי ווי דער רבי זאגט (שם): "כי כן דרך הבעל דבר והסטרא אחרא, כשרואה שהאדם סמוך סמוך ממש לשערי הקדשה, וכמעט שיכנס אזי הוא מתפשט עליו בהתגברות גדול מאד מאד רחמנא לצלן", דאס איז די וועג פון די סטרא אחרא ווען זיי זעען ווי דער מענטש גייט שוין כמעט אריין אין די טיר פון קדושה, דעמאלט פארלייגן זיי זיך זייער שטארק אויפ'ן מענטש מיט א מורא'דיגע שטארקייט רחמנא לצלן, און ווען דער מענטש ווייסט נישט אז דאס איז נאר אים אנוועק צו שלעפן און אים צו זעברעכן - געבט ער אויף און לאזט אלעס אפ.

דאס איז זיין שיינקייט און דאס האט דער אייבערשטער ליב; צו זען ווי א איד וואס עס קאכט אין אים שמוץ און נארישקייטן, מיט דעם אלעם דערהאלט ער זיך און ער קומט נאכאמאל צוריק, ער בעט דעם אייבערשטן און וויינט זיך אויס: "רבונו של עולם איך וויל זיין אן ערליכער איד, האב אויף מיר רחמנות וכו' וכו'"; דאס קען אפילו א מלאך נישט באווייזן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

איך האב ברוך השם חתונה געהאט, אבער איך פאל נאכאלץ

אראפ.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב חתונה געהאט אפאר יאר צוריק, פאר בערך א האלב יאר צוריק בין איך אנגעקומען צו די חיזוק יומי און די דרשות, און פון דעמאלט האט זיך מיין לעבן געטוישט אין אלע הינזיכטן, בפרט אין אמונה און אין שלום בית, און אזוי ווייטער.

איך האב אבער איין זאך אויף וואס איך דארף נאך אסאך חיזוק, ליידער ליג איך נאך אין בלאטע, איך פאל אסאך אין קדושה, ליידער פאל איך נאכאלץ דורך אין פגם הברית רחמנא ליצלן, און וויפיל איך פרוביר זיך צו שטארקן גייט עס מיר נישט. איך האב שוין פארגאסן טייכן טרערן פאר'ן אייבערשטן, איך בין אבער נאכנישט געהאלפן געווארן.

איך האב עס נישט דערציילט פאר קיינעם, איך שרייב עס אבער פאר אייך ווייל איך שפיר אז איר וועט מיר קענען געבן א וועג ארויס דערפון מיט'ן אייבערשטנס הילף. איך ווארט זייער שטארק צו הערן פון אייך אן הדרכה וואס צו טון.

י"שר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת אחרי-קדושים, ב' אייר, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אז דו האסט א ווייב, דו האסט חתונה געהאט און נאך אלץ פאלסטו אראפ אין הוצאת זרע לבטלה רחמנא ליצלן, קען זיין אז מען האט דיר געגעבן א פארדרייטע תורה; ליידער ליידער זענען פארהאן מדריכים וואס זענען מדריוך חתנים צו לעבן מיט פרישות, מען פארדרייט זיי דאס לעבן און דאס איז גורם אז אינגעלייט זאלן פאלן אין עבירות רחמנא ליצלן.

דערפאר בעט איך דיר זייער, שפיי אויס אלע פאלשע לימודים וואס מען האט דיר געלערנט. אונזער וועג ווייזער איז די הייליגע תורה; נעם דעם שלחן ערוך פאר דיין וועג ווייזער, אזוי ווי מוהרא"ש פלעגט שטענדיג דערציילן אז מען

הָאֵט גַּעֲפָרְעָט דָּעם חֲזוֹן אִישׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ צִי הֵיִנְט אִיז דָּא די אורִים וְתוֹמִים,
הָאֵט עַר גַּעֲנִיט־פֶּעֶרְט: "מִיִּין אורִים וְתוֹמִים אִיז דָּער שְׁלַחַן עָרוּף; וְוֵען אִיף דָּאָרף
וויסן ווי אזוי זיך צו פִּירן קוק אִיף אִין שְׁלַחַן עָרוּף".

אָנְטלויף פון די מְנִיּוֹלִים וואס שְׁטֵעֵלן זיך אָהער ווי פֿרוּמֶע מַעֲנִטְשֵׁן און זיי
נאָרן אַרײַן אומשולדיגע אִינגֶעלייט און ווייבֿלעך מיט זייערע פֿאַלשֶׁע הִדְרָכוֹת,
וועסטו שוין נישט פֿאַלן אין פֿגֶם הִבְרִית.

עס איז נישט שׂיף צו שְׂרײַבן אין אַ בְּרִיוו ווי אזוי צו לעבן מיט אַ ווייב על
פי תּוֹרָה, מִפְּנֵי הַצְּנִיעוּת; נעם די הייליגע גְמָרָא מיט'ן שְׁלַחַן עָרוּף וועסטו זען ווי
אזוי מען קען לעבן אַ רײַנע לעבן אַן אַראַפֿפֿאַלן אין עֲבִירוֹת.

הֶרֶב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי אַבְרָהָם בֶּן רַבִּי נַחֲמָן מִטּוּלְטְשִׁין זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה (בעל מחבר ספר
"בְּאוּר הַלְקוּטִים") וְוֵען מען פֿלעגט אים בעטן הִדְרָכוֹת בְּדְבָרִים שְׂבִינּוֹ לְבִינָה וְכוּ',
פֿלעגט ער זאָגן אײַן זאָך: "קִינְדֶּרְלעך, היט אײף פון כְּרִיתוֹת", גַּעֲבֵט אַכְטוֹנִג
נִישַׁט נִכְשָׁל צו ווערן אין כְּרִיתוֹת; וְוֵען מען מעג, מעג מען אַלעס וְכוּ'; און מען
זאל זיך נישט מְבַלְבֵּל זײַן פון קײַן שום זאך אויף די וועלט.

דער אײַבֿעֲרֶשְׁטער זאל העלפֿן זאלקס האָבן הַצְּלָחָה אין אַלע עֲנִינִים.

...

איז תיקון חצות געמאכט אויף פאר פשוטע אידן?

שאלה:

לְכָבוֹד דָּער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געלערנט אין ליקוטי מוהר"ן (חלק א, סימן קמט) איבער די גרויסקייט פון
תיקון חצות, האב איך געוואלט פֿרעגן ווי אזוי דאס אַרבעט, ווען און וואס זאגט מען? און צי
איז עס נישט געמאכט נאר פאר געהויבענע אידן עובדי ה' ווייל איך קען נישט קיין מענטשן
וואס שטייען אויף חצות.

איך האף דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר קענען אויסקלאַרן איבער דעם ענין פון
אויפֿשטיין און זאָגן תיקון חצות.

יִישָׁר חַן

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת אחרי-קדושים, ב' איר, שנת תש"פ לפרט קטן
 לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מענטשן האלטן זיך צוריק פון זאגן "תיקון חצות" ווייל מען מיינט אז דאס איז נאר געמאכט פאר גרויסע צדיקים; די מעשה ביכלעך לייגן אראפ תיקון חצות כאילו דאס איז א שרעקעדיגע זאך, מען צינדט אן א ליכט און מען זיצט אויף דער ערד מיט א זאק וכו'; מען לייגט דאס אראפ אזוי דראמאטיש און מען מיינט אז דאס איז נאר פאר צדיקים וואס זענען זייער גרויס וכו'. אבער עס איז נישט אזוי, תיקון חצות דארף יעדער איינער זאגן, דאס איז אן הלכה אינעם ערשטן סימן אין שלחן ערוך (אורח חיים סימן א, סעיף ב) און אזוי טוען אלע ברסלב'ער חסידים, מען זאגט יעדע נאכט תיקון חצות.

אז מען קען זיך איינפירן צו גיין שלאפן פרי און אויפשטיין פרי - איז אונדא דאס די וועג, אבער דער מציאות ווייזט אז היינטיגע צייטן האט זיך די וועלט צוגעוואוינט אז מען גייט שלאפן שפעט דעריבער האט אונז מוהרא"ש זכרוננו לברכה געגעבן אן עצוה אז מיר זאלן זיך צוגעוואוינען צו זאגן תיקון חצות פאר מיר גייען שלאפן, עס קומט סיי ווי אויס רוב מאל צו גיין שלאפן נאך חצות.

תיקון רחל איז צוויי קאפיטלעך (קאפיטל קלז): על נהרות בבל און (קאפיטל עט): מזמור לאסף. דערנאך זאגט מען (איכה ה): זכור ה' מה היה לנו, נאכדעם זאגט מען תיקון לאה (קאפיטל כד): לדרך מזמור, (קאפיטל מב): כאיל תערג, (קאפיטל מג): שפטיני, (קאפיטל כ): יענף ה', (קאפיטל טז): למנצח בנגינות, (קאפיטל קיא): אודה ה', (קאפיטל נא): בבוא עליו נתן הנביא, (קאפיטל קכו): שיר המעלות; שבת און יום טוב און ווען מען זאגט נישט קיין תחנון, זאגט מען נישט תיקון רחל, נאר די זעקס קאפיטלעך פון תיקון לאה.

ווען מען זאגט דעם תיקון חצות דארף מען בעטן דעם אייבערשטן אויף די אייגענע גלות; דער רבי האט געזאגט פאר רבי נתן (שיחות הר"ן, סימן רסח): "ווען דו זאגסט תיקון חצות זאלסטו זיך אינזין האבן; "איכה נחרב האולם", רבנו של עולם איך בין אינגאנצן חרויב ונחרב, "עד אן יצעק בשבי", ווי לאנג נאך וועל זיין אין געפענגעניש ביים יצר הרע וכו'? ! מען וויינט: "על אלה אני בוכיה", איך וויין רבנו של עולם, "עיני עיני ירדה מים", אויף מיינע אויגן וואס איך היט

נישט; איך קוק עבירות, וואס דאס איז גורם: "כי רחק ממני מנחם משיב נפשי", אז איך זאל זיך דערנווייטערן פונעם צדיק וואס ער איז "משיב נפשי", און איך פאל אראפ אין פגם הברית. "היו בני שוממים", איך זינדיג בהוצאת זרע לבטלה, "כי גבר אויב", ווייל דער יצר הרע שטארקט זיך אויף מיר; אלעס צוליב "עיני עיני", אז מיינע אויגן זענען נישט ריין.

וואויל איז דעם מענטש וואס לאזט זיך נישט נארן בנה העולם, ער כאפט אריין צו זאגן ביינאכט תיקון חצות און איז זיך מתבודד מיטן אייבערשטן. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

מיין מח איז פארברענט, ווי אזוי קען איך ווערן אן ערליכער

איד?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

יישר כח פאר אלע שיעורים וואס זענען מיר זייער מחזק, און איך האף דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר אויך קענען מחזק זיין און געבן א וועג ארויס פון מיינע שלעכטע געוואוינהייטן.

שוין פון אלץ גאר קליין קינד פלעג איך זיך שפילן זייער נישט איידל מיט אנדערע קינדער, קיינער האט מיר נישט געזאגט אז דאס איז א פראבלעם, איך קום פון א ליטווישע פאמיליע, ביי אונז רעדט מען נישט פון די זאכן, איך האב נישט געוואוסט אז איך טו עבירות, און אזוי האב איך זיך ליידער צוגעוואוינט צו טון עבירות.

דאס האט מיר באגלייט ווייטער אין חדר און אין ישיבה, און מיט די שכנים און שכנות, מיין גאנצע קאפ איז נאר געפארן אויף עבירות, און דערנאך האב איך זיך אויך געשאפט א סמארטפאון צו זען עבירות, ביז איך בין שוין יעצט אזוי שטארק אראפגעפאלן אז איך קען מער נישט טראכטן פון קיין שום אנדערע זאך, מיין קאפ טראכט נאר פון איין זאך, פון עבירות, ווען איך קוק אויף א מענטש לויפט מיין קאפ גלייך אויף עקלדיגע זאכן.

איך דארף שוין אריינגיין יעצט אין ישיבה גדולה, און איך בין ממש פארלוירן, איך מוז טרעפן א וועג ארויס פון מיינע שמוציגע מעשים און געדאנקען, איך וויל זיין אן ערליכער איד.

איך האף דער ראש ישיבה שליט"א וועט האבן אן עצה פאר מיר.

יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת אחרי-קדושים, ג' אייר, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד הבחור ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דאס וואס דו גייסט אריבער מיט דיר אליין איז איין צרה, אבער דאס וואס
דו שרייבסט אז דו טוסט מיט דינע שכנים, דו נעמסט קליינע קינדער און דו
שפילסט זיך מיט זיי, דו זוכסט ווי אזוי דו קענסט זיי אנכאפן און קוקן וואו מען
טאר נישט; דארפסטו וויסן אז עס וועט נישט נעמען לאנג און מען וועט דיר
איינשפארן אין תפיסה אדער אין א משוגעים הויז פאר דיין גאנצע לעבן, ווייל
ווער עס שפילט זיך מיט קינדער, ער איז זיי מטמא רחמנא לצלן, אזא איינעם
דארף מען איינשפארן אין תפיסה פאר'ן לעבן.

שטיי ווייט פון קינדער אויב דו ווייסט וואס איז גוט פאר דיר; עס איז נישט
קיין קינדער שפיל, דאס איז א שפיל מיט פייער, מען באצאלט זייער א טייערע
פרייז. אפגערעדט פון די בזיונות וואס דו וועסט האבן, וואו דו וועסט גיין און
וואו דו וועסט שטיין וועלן די קינדער דיר באזינגען מיט קאצן מוזיק, מען וועט
שרייען אין אלע גאסן, מען וועט טייטלען מיט די פינגער אויף דיר: "דא גייט
דער מניוול!" און דו וועסט ווערן פארשעמט מיט שטארקע בזיונות; פרעג איך
דיר: "וואס פעלט דיר דאס אויס?"

יעצט בנוגע דיר אליין; אז דו ביסט געבען אריין געפאלן אין אזא פאסטקע,
פון אלס קינד האסטו זיך צוגעוואוינט צו טון עבירות מיט אנדערע קינדער, מיט
שכנים ושכנות, קיינער האט דיר נישט געזאגט אז דאס איז א זאך וואס הרג'ט
דעם מענטש, ביסט אזוי שטארק אראפגעפאלן אז דו קענסט מער נישט טראכטן
פון קיין שום אנדערע זאך, דיין קאפ טראכט נאר פון איין זאך, פון עבירות, ווען
דו קוקסט אויף א מענטש לויפט דיין קאפ גלייך אויף עקלדיגע זאכן השם
ישמרנו, דו שרייבסט און בעסטסט אז דו ווילסט ארויסגיין פון דיין מצב, דו ווילסט
זיין ערליך.

וויסן זאלסטו אז פון יעדע פראבלעם איז דא א נועג ארויס, נישט דא אזא

זאף 'מְעַן הָאֵס פֶּאָרְשְׁלֶאָסֶן דִּי וְוֵעָגֶן אַרױס צו קרױכן פֿון דִּי צָרָה', דְּעַר פֶּאָרְבֶּלְעַם איז נָאָר אַז דְּעַר מְעַנְטֶשׁ ווייִסֶט נִישְׁט דִּי וְוֵעָג אַרױס צו גִּיין, עַר זַעַט נִישְׁט דִּי טִיר אַרױס; אויף דַעַם הָאָבֶן מִיר בֶּאָקוּמְעַן אַ מַתְּנָה פֿונַעַם אַיִבְעֶרֶשְׁטֶן, עַר הָאֵס אונז גְּעִשִׁיקֶט דַעַם רַבִּינ'ס נִשְׁמָה עַר זַאל אונז בֶּאָלִיכְטֶן אונזער לְעַבֵּן, עַר זַאל אונז ווייזן דִּי רַחֲמֵנוֹת פֿונַעַם אַיִבְעֶרֶשְׁטֶן און אונז ווייזן דַעַם וְוֵעָג אַרױס פֿון דִּי פֶּאָרְבֶּלְעַמְעַן.

דִּי רַבִּי הָאֵס אונז גְּעָגֶעבֶן אַ וְוֵעָג ווי אַזוי מִיר זַאלֶן זײַך פֿירן, דִּי וְוֵעָג אִיז 'הַתְּבוּדָה'; אַ מְעַנְטֶשׁ זַאל גִּיין יַעֲדֵן טַאָג אִין אַ פֶּרִיוּאָטֶע פֿלאַך און דָאַרְט זַאל עַר שְׁמוּעֶסֶן מִיִּטֶן אַיִבְעֶרֶשְׁטֶן אויף זײַן שְׁפָאָף, עַר זַאל דְּעֶרְצִיילֶן פֶּאָרִין אַיִבְעֶרֶשְׁטֶן אַלֶע שְׁלֶעכְטֶע מַחֲשָׁבוֹת, שְׁלֶעכְטֶע דִּיבּוּרִים און שְׁלֶעכְטֶע מַעֲשִׂים וואַס דְּעַר יֵצֵר הָרַע מֵאֵס טוֹן. אִין אָנְהוּיב וְוֵעָג מְעַן הוּיבֶט אָן מֵאָכֶן הַתְּבוּדָה אִיז דָאַס אַ שְׁנוּעֶרֶע זאָף, מְעַן שְׁפִירֶט נִישְׁט ווי מְעַן רַעֲדֶט צו אַיִנַעַם, מְעַן שְׁפִירֶט נִישְׁט ווי דְּעַר אַיִבְעֶרֶשְׁטֶער הָעֶרֶט אִיז וואַס מְעַן בַּעַט אִים, בִּפְרִט וְוֵעָג מְעַן זִינְדִיגֶט אִין דִּי עֲבִירָה פֿון פֶּגַם הַבְּרִית, מְעַן אִיז מוֹצִיא זֶרַע לְבִטְלָה רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, דַעֲמָאֵלֶט פֶּאָרְלִירֶט מְעַן דִּי אֲמוּנָה, ווייל בְּרִית מִיט אֲמוּנָה גִיט גְּעִקְנִיפֶט און גְּעִבִינְדֵן (ליקוּטֵי מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן לא), אַזוי ווי עַס שְׁטִיט (תְּהִלִּים פֿט, כַּט): "וּבְרִיתִי נֶאֱמַנְתָּ לּוֹ"; מְעַן הוּיבֶט אָן טְרַאכְטֶן: 'דְּעַר אַיִבְעֶרֶשְׁטֶער דָאַרְך מִיר נִישְׁט', 'דְּעַר אַיִבְעֶרֶשְׁטֶער אִיז בְּרוּגֶז אויף מִיר', בִּיז דְּעַר מְעַנְטֶשׁ וְוֵעָרֶט אַזוי צַעֲקֵלֶאפֶט אַז עַר גִיט נֶאֱכָאֵמָל צוֹרִיק צו זײַנַע שְׁלֶעכְטֶע מַעֲשִׂים, "כְּכֹלֵב שֶׁבַע עַל קָאוּ (מְשָׁלִי כו, יא)", אַזוי ווי אַ הוּנֶט גִיט צוֹרִיק צו זײַן שְׁמוּז; מְעַן פֶּאֵלֶט און מְעַן פֶּאֵלֶט בִּיז מְעַן פֶּאֵלֶט אַרײַן אִין נֶאָף טִיפֶּרֶע בִּלְאָטֶעס, בִּיז מְעַן שְׁפִירֶט זײַך שׁוֹיִן אַזוי שְׁטאַרַק פֶּאָרְלוּרֶן אַז מְעַן הוּיבֶט אָן טְרַאכְטֶן מַחֲשָׁבוֹת פֿון עֲנִידִיגֶן דָאַס לְעַבֵּן הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵנוּ.

דְּעֶרִיבְעַר דָאַרְך מְעַן זײַן שְׁטאַרַק אִין אָנְהוּיב נִישְׁט אָפְצוּלֶאָזֶן דִּי וְוֵעָג פֿון הַתְּבוּדָה, אַפִּילוּ מְעַן שְׁפִירֶט נִישְׁט ווי מְעַן רַעֲדֶט צו אַיִנַעַם, מְעַן שְׁפִירֶט נִישְׁט ווי אַיִנַעַר הָעֶרֶט אִיז, דָאַף גִיט מְעַן ווייִטֶער אויף דַעַם וְוֵעָג, מְעַן פֶּאֵלֶגֶט דַעַם רַבִּינ'; מְעַן רַעֲדֶט צוּם אַיִבְעֶרֶשְׁטֶן - נִישְׁט אִיין מֵאל נִישְׁט צוויי מֵאל נָאָר אָן אַ שִׁיעוּר מֵאל, מְעַן בַּעַט אִים: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם הָאֵב רַחֲמֵנוֹת אויף מִיר, אִיך קַעַן נִישְׁט אַזוי לְעַבֵּן, אִיך הָאֵב נִישְׁט קִיין שְׁלִיטָה אויף מִיר, אִיך שְׁפִיר זײַך ווי אַ פֶּאָרְלוּרֶענַעַר, אִיך זִינְדִיג אִין פֶּגַם הַבְּרִית און אִיך הָאֵלֶט אִין אִיין פֶּאֵלֶן. יַעֲדֶעַר

מיינט אז איך בין א נאַרמאַלער מענטש, איך בין א וואילער פֿחור, אפער איך בין אזוי טיף אריין געפאלן אין שאול תחתית אז איך קען נישט מער".

באַמַת אז מען טראכט אריין ביסטו נישט שולדיג, ווייל קיינער האט דיר נישט געזאגט אז דאס איז אן עבירה; דו ביסט אויפגענוואקסן אלע דיינע יארן אן וויסן בכלל אז דאס איז א זאך וואס הרגעט דעם מענטש פאר'ן לעבן.

ביי די מקומות וואס האלטן זיך נישט מיט צדיקים דארט איז אפגעמאכט אז מען רעדט נישט פון קדושה, אפילו ביי די חסידישע ישיבות זענען דא פלעצער וואס האבן א שיטה נישט צו רעדן וכו', בפרט ביי די מקומות וואס גייען נישט אויפ'ן דרך פון די הייליגע צדיקים תלמידי בעל שם טוב זכותם יגן עלינו - דארט רעדט מען נישט; דו האסט א גוטע טענה צום אייבערשטן: "רבוננו של עולם, איך האב זיך צוגעוואוינט אלס יונג קינד צו די מעשים, פון וואו וואלט איך געדארפט וויסן וואס דאס איז? ! פון וואו וואלט איך געדארפט וויסן אין וואס פאר א פלאנטער איך לייג זיך אריין? ! " דו האסט וואס צו טענה'ן מיט'ן אייבערשטן.

אז דו וועסט גיין אויף דעם וועג, דו וועסט רעדן צום אייבערשטן טאג נאך טאג וועט נישט נעמען לאנג ביז דו וועסט אנהויבן קענען טראכטן, דו וועסט אנהויבן קענען גיין צווישן מענטשן, דו וועסט זיך קענען ארויסדרייען פון דיינע נישט גוטע וועגן.

...

איש אמונות

איר מוטשעט נישט.

בעזרת ה' יתברך - יום ד' לסדר טהרה, כ"ח ניסן, שנת תש"פ לפרט קטן
... תחי'.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

איר קענט מיר שרייבן און שרייבן; דאס הייסט נישט מוטשען,
און אפילו מוטשען דארף מען וכו'.
איך האף צום אייבערשטן אז בקרוב וועט איר זיין א פלה.

...

זיך שטארקן מיט תורה און תפלה; די גרויסקייט פון
מוהרא"ש'ס ציון.

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש לסדר טהרה, א' דראש חודש אייר, שנת
תש"פ לפרט קטן

לקבוד מיינע טייערע חברים, תלמידי היכל הקודש בירושלים.

"רבבות מחשבות בלב איש (משלי יט, כא)", א מענטש טראכט און מאכט פלענער
אבער דער אייבערשטער פירט די וועלט. מיר האבן געהאט אין פלאן צו זיין די
וואך מיט די ישיבה אין ארץ ישראל; זייט מוהרא"ש איז נסתלק געווארן פאר איך
מיט די עלטערע בחורים יעדעס יאר אויף א נסיעה קיין ארץ ישראל, מיר זענען
געווענליך א וואך צייט אין בנאל עיר ברסלב, היי יאר איז אויך געווען אין פלאן
צו קומען קיין ארץ ישראל אבער דער אייבערשטער האט זיך באוויזן פאר די

גאנצע וועלט; אלע לענדער אן קיין אויסנאם זענען דעם 'יד השם', אז עס איז דא א 'מנהיג לפירה', עס איז דא א פירער וואס פירט אלעס און מען קען גארנישט טון אן אים, עס העלפט נישט קיין שטארקייט, עס נוצט נישט קיין טעכנעלאגיע, קיין פארגעשריטנקייט און אויף נישט קיין געלט, איין זאך העלפט, אז מען דאווענט און מען בעט דעם אייבערשטן, נאר דאס העלפט.

איך בענק זיך שוין זייער צו ענק, צו יעדן פון אייך באזונדער און נאך מער בענק איך זיך צום הייליגן ציון פון מוהרא"ש; איך ווארט שוין צו קענען גיין אביסל מתפלל זיין ביי דעם הייליגן פלאץ און זוכה זיין צו תשובה.

איך ווייס נישט צי איר אלע ווייסן פון דעם פלאץ און איבער דאס הייליגקייט פון דעם פלאץ, עס איז נישט פשוט וואס מען שפירט דארט ביי דעם הייליגן פלאץ; מוהרא"ש שרייבט אין זיין צוואה (צוואת מוהרא"ש, סימן ה): "וכמו בחיים חיותי נתעוררו על ידי אנשים בתשובה", אזוי ווי ווען איך האב געלעבט זענען דורך מיר נתעורר געווארן מענטשן תשובה צו טון, "כמו כן עכשיו לאחר הסתלקותי לעילא כשיבואו אל קברי תעוררו בתשובה שלימה", אזוי אויף נאכדעם וואס איך וועל אנועק גיין פון דער וועלט, ווען מען וועט קומען צו מיין קבר, וועט מען אויף נתעורר ווערן צו תשובה טון, "וימשיכו לעצמם ישועות ופלאות בעזרתו תברך, ואהיה להם למליץ יושר בשמים, ולא אנוח ולא אשקוט עד שיהיה למי שבא אל קברי להתפלל וללמוד ישועה שלימה מן השמים", און איך וועל נישט ווען ביז איך וועל פועל'ן פאר דעם מענטש וואס איז געקומען צו מיר - א ישועה.

דאס זעט מען ממש במציאות; ווען מען קומט קיין יבנאל צום ציון פון מוהרא"ש כאפט אן פאר'ן מענטש א מורא'דיגע התעוררות תשובה צו טון. אדרבה, פרובירט דאס אויס; פאר אייך ירושלים'ער אידן איז דאס גרינגער צו טון ווי פאר אונז אמעריקאנער אידן; עס קען זיין אז פון איין זייט איז דאס שווערער פאר ירושלים'ער, ווייל אין ירושלים זענען דא אסאך לצים השם ישמרנו, אבער איך פארשטיי פון אייך אז צווישן אייך - אין חבירת היכל הקודש ירושלים - איז נישט דא קיין לצנות, מען לעבט מיט תמימות ופשיטות, אזוי ווי דער הייליגער תם פלעגט שטענדיג זאגן (סיפורי מעשיות, מעשה ט' - מחכם תם): "נאר אן לצנות", איז דאך פאר אייך גרינגער זיך אריבער צו כאפן קיין יבנאל, ביי דעם מקום קדוש.

איך האף בקרוב צו קענען קומען קיין ארץ ישראל וואו מיר וועלן זיך מחזק זיין אינאיינעם מיט די זיסע עצות פון הייליגן רבי'ן.

איך האב געהערט די גוטע גייעס אז די מדינה של גיהנום לאזט שוין גיין אין מקנה און מען לאזט שוין דאווענען מיט מנן, זאלט איר זיין שטארק מיט מקנה; בפרט יעצט בימי הספירה - זאגט דער רבי אז מען דארף מער מקפיד זיין אויף טבילת עזרא (ספר המדות, אות ספירת העמר, חלק ב', סימן ב): "ביותר צריך להזהר לטבל לקריו בימי עמר".

בכלל איז מקנה געווען ביים רבי'ן די ערשטע זאך; דער רבי האט געזאגט: "דאס ערשטע איז מקנה (שיחות ה"ו, סימן קמא)"; ווען מען וויל מתקן זיין וואס מען האט פוגם געווען בכלליות און בפרטיות אין פגם הברית איז די ערשטע זאך 'מקנה'. נאך זאגט דער הייליגער רבי (ספר המדות, אות המפקת הדין, סימן כב): "על ידי טבילת מקנה נתבטל הצרות, וישועה באה", אז מען טובל'ט זיך אין מקנה איז מען מבטל אלע צרות און מען איז זוכה צו א ישועה; נאך זאגט דער רבי (שם, סימן פא): "המקנה ממתיק הדין", אז מען גייט אין מקנה נעמט מען אנוועק אלע דינים.

שטארקט אייך יעדער איינער פון אייך מיט אייערע שיעורים פסדן, יעדער זאל לערנען אויף זיין וועג, אחד המרבה ואחד הממעיט, דער עיקר זאל מען לערנען יעדן טאג אביסל פון די פיר לימודים: מקרא, משנה, גמרא און מדרש, ווייל די פיר לימודים זענען קעגן די פיר וועלטן עשיה, יצירה, בריאה און אצילות, ווען מען לערנט די פיר לימודים ברענגט מען אויף זיך אנעלכע ליכטיגקייטן וואס מען קען זיך נישט פארשטעלן. אפילו אין אנהייב וועט זיין שווער די לימודים, קען זיין מען וועט נישט פארשטיין אלעס, זאלט איר אבער נישט קוקן אויף דעם, זייטס ממשיך מיטן גורם זיין, זאגט די הייליגע ווערטער - ביז דער אייבערשטער וועט העלפן איר וועט זוכה זיין צו פארשטיין די הייליגע תורה.

איך וויל אייך בעטן א פרינואטע טובה, יעצט פסח איז געווען א באשרייבונג פון די ישיבה אין איינע פון די ארץ ישראל'דיגע מאגאזינען; איר וויסט דאך אלע אז איך וויל נישט האבן קיין שייכות מיט קיין שום מאגאזין, אלע מיינע תלמידים ווייסן דאס און שטייען אנוועק פון דעם ווי מען שטייט אנוועק פון גרף של רעי. איך האף אז דאס איז נישט געווען פון איינער פון אייער חבורה; איך בעט אייך שטייט אנוועק פון דעם, דאס ברענגט נישט קיין פבוך, דאס ברענגט נישט גארנישט. מיר האבן אונזער וועג פון הפצה, דאס איז דורך פארשפרייטן די ספרים, קונטרסים און דיסקים וכו'. אונזער זאך איז תורה ותפילה; איך זוף נישט צו האבן מיט זיי און איך וויל נישט האבן מיט זיי צו טון, איך נעם נישט אריין ביי

מיר אין שטוב קיין שום מאגאזין און קיין שום צייטונג, נישט קיין גוי'שע און זיכער נישט קיין אידישע.

פון די אידישע צייטונגען און מאגאזינען דארף מען מער אנטלויפן ווי פון די גוי'שע, ווייל ווען מען ליינט גוי'שע צייטונגען ליינט מען נאר די גייעס, מען נעמט נישט אן קיין שום אנדערע זאך, מען ליינט נישט די השקפות פאר'ן לעבן ווייל מען וויסט אז דאס איז חזיר טריף, אבער ווען מען ליינט די אידישע צייטונגען און מאגאזינען כאפט מען נישט וואס מען נעמט אריין אין זיך, מען ליינט זיך אן מיט פארדרייטע זאכן אומוואוסנדיג.

שטארקט אייך טייערע ברידער מיט תורה ותפילה; אפילו יעצט ווען מענטשן זענען פארלוירן וועגן די קורונה טאר מען זיך נישט פארלירן. מען זיצט אין שטוב מיט די קינדער שוין אפאר וואכן, דארף מען זיין א העלד און מחזק זיין די ווייב און קינדער, נישט ארום גיין מיט אן אראפגעלאזטן נאז, מען דארף זיך פרייליך מאכן.

א פרייליכן שבת און א גוטן חודש.

...

מען דארף זיך זייער שטארקן זיך צו קענען דערהאלטן ביים הייליגן רבי'ן.

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש לסדר טהרה, א' דראש חודש אייר, שנת תש"פ לפרט קטן

לקבוד מיין טייערער ליבער ... גרו יאיר

דא שרייבט צו דיר דיין "אלטער" ראש ישיבה.

איך בענק זיך זייער נאך דיר, איך ווארט צו הערן פון דיר; איך פרגעג זיך אלץ נאך ביי אנשי שלומינו צי דו קומסט דאנוען צווישן זיי, צי דו האסט נאך שייכות מיט'ן רבי'ן, אזוי ווי דו האסט געהאט אין דייע יונגע יארן.

דעם פארגאנגענעם יום טוב פורים האט מיר איינער פון דייע "גייע" חברים אריין געמורמלט אין אויער אין דיין נאמען אז דו בענקסט זיך צו דער "אלטער" ראש ישיבה, דו זאגסט אז דער ראש ישיבה איז שוין נישט וואס ער איז געווען אמאל. יענער אינגערמאן, דיין "גייער" חבר (וואס לויט ווי איך געדענק האסטו

נישט געהאט מיט אים און מיט די אנדערע "נייע" חברים קיין שייכות אין ישיבה) - האט מיר נישט אפגעלאזט, א לאנגע צייט האט ער מיר געשריגן אין אויער אז דיין הארץ איז צעריסן, דיין הארץ איז צעפליקט, דו ווייסט נישט וואס איז געשען מיטן ראש ישיבה, ער איז שוין נישט דער "אלטער" ראש ישיבה.

טייערער ליבער הארציגער ברודער ... גרו יאיר, עס קען זיין אז דו דרייסט זיך נישט אזוי סאך אין ישיבה, דערפאר מיינסטו אז דער "אלטער" ראש ישיבה איז שוין נישט דא, וויל איך דיר מודיע זיין אז דער ראש ישיבה זיצט אין ישיבה פון שנת תשס"ט עד היום הזה, און וועט מיטן אייבערשטן'ס הילף זיין גאנץ לעבן טון וואס מוהרא"ש האט אים געהייסן טון, מחזק זיין בחורים און אינגעלייט מיט אמונה פשוטה.

טייערער ברודער, איך וועל דיר זאגן צו וואס איך בענק זיך; איך בענק זיך צו מיין טייערער "אלטער" תלמיד ... וואס האט זיך "יא" געטוישט (איך האף אז דאס איז נאר א צייטווייליגע זאך), איך בענק זיך צו מיין תלמיד וואס האט געברענגט צום אייבערשטן, צו מיין תלמיד וואס האט געהאט שמירת עינים, צו מיין תלמיד וואס האט נישט געהאט קיין שמוץ טעלעפאן ה' ישמרינו, איך בענק זיך צו מיין תלמיד וואס האט זיך מוסר נפש געווען יעדן טאג צו גיין אין מקוה און דאווענען מיט מנין, איך בענק זיך צו די תמימות, די אמונה, די זיבערקייט וכו', וכו'.

טייערער ..., פארן וואס זאלסטו פארשווארצט ווערן זיבעציג יאר בזה העולם מיט נארישקייטן? וואס בלייבט דען פונעם מענטש? געב א קוק וואס גייט פאר יעצט אויף דער וועלט, ווער האט געקענט פאראויס טראכטן וואס וועט פאסירן? מען זעט אפן אז דער גאנצער מענטש מיט די גאנצע געלט איז איין גרויסער דמיון, נאר דאס אידישקייט בלייבט, נאר דאס נעמט מען מיט.

איך וויל דיר מחזק זיין אזוי ווי אמאל אין די "אלטע" גוטע צייטן ווען דער ראש ישיבה איז נאך געווען דער "אלטער" ראש ישיבה. הייב זיך אויף, באניי זיך, הויב אן גיין אויף די וועג פון רבין, די וועג פון "התבודדות", וואס דאס איז די "אלטע" וועג; אזוי ווי דער רבי האט געזאגט: "איך פיר איך אויף א נייעם וועג וואס איז אן 'אלטע' וועג פון אברהם, יצחק און יעקב וואס האבן געלעבט מיט די וועג פון התבודדות".

גיי יעדן טאג אין א שטילע פלאץ וואו קיינער געפונט זיך נישט, זאלסט

פארמאכן דיין טעלעפאן, זאלסט ויין אינגאנצן אליין און אנהייבן רעדן צום אייבערשטן, זאג אים: "רבנו של עולם, העלה מיר איה זאל נישט פאר'תכל'וען מיינע יארן מיט נארישקייטן, העלה מיר איה זאל האבן דעם געפיל צו רבי'ן, דעם געפיל צו צדיקים - אזוי ווי אין אנהויב פון מיינ התקרבות. רבנו של עולם, איה וויין צו דיר, איה פֿרעג זיך אליין: וואס גייט פאר? וואס איז געשען מיט מיר? אמאל פֿלעג איה ליב האבן תמימות'דיגע חברים, איה פֿלעג זיין א תמים, איה האב געאטעמט דעם רבי'ן, געאטעמט יראת שמים, פארנוואס היינט האב איה נישט דעם געפיל? פארנוואס לאך איה זיך אויס וכו', וכו'?"

פאלג מיר טייערער "אלטער" חבר, פיר זיך מיט דעם וועג וועסטו זיך אויפֿפרישן, דו וועסט זיין פֿריש, דו וועסט האבן דעם זיסן טעם אין לעבן וואס דו האסט געשפירט אמאל.

יעצט בשעת איה שרייב דיר כאפ איה זיך אז דו ביסט גערעכט, איה האב זיך נא געטוישט, איה בין נישט דער "אלטער" ראש ישיבה, איה דערמאן זיך ווי אמאל, יארן צוריק, פֿלעג איה זיך אנדערש פירן מיט תלמידים, ווען א תלמיד האט זיך געפירט נישט ווי עס דארף צו זיין פֿלעגט אים דער ראש ישיבה זאגן וואס ער האט אים געהאט צו זאגן, דער ראש ישיבה פֿלעגט זיין זייער שארף, אן קיין פֿשרות; אבער לעצטנס, די לעצטערע יארן האט דער ראש ישיבה אנגעהויבן מער שמייכלען און נישט זאגן וואס עס ליגט אויפֿן הארץ.

איז יעצט אז איה דער פון דיניע "נייע" חברים אז דיין הארץ איז צעריסן, דו בענקסט זיך צו די אמאליגע צייטן, צו די "אלטע" צייטן; וועל איה דיר צוליב טון, איה וועל דיר זאגן וואס ליגט מיר דיר צו זאגן און אויפהערן שמייכלען און שרויגן.

געדענקסט ווען משניות איז געווען א טייל פון דיין קערפער? א טייל פון דיין נשמה? פארנוואס זאלסטו דאס אראפלייגן און אפלאזן דיין נשמה?! געדענקסט ווען דו האסט זיך מוסר גפוש געווען צו קומען רעדן מיט אנשי שלומינו? פארנוואס זאלסטו זיך נישט דרייען מיט חברים וואס לעבן מיט'ן רבי'ן און מיט די עצות פון רבי'ן?!

דיין "נייער" חבר זאגט מיר אז איר טוט זיך צאמקומען, איה האב אים געזאגט אז איה האב הנאה וכו', אבער דיר זאג איה אז ווען מען קוקט אויף די חברוה קלעבט איינער מיט'ן צווייטן ווי עס קלעבן באנדלעך צום וואנט; הללוואי

זאלסטו מאכן חבורות, זיך מחזק זיין מיט זיינע "אלטע" חברים און רופן זיין "אלטער" ראש ישיבה, וועסטו הערן פון אים די זעלבע דיבורים וואס דו האסט געהערט פאר יארן צוריק.

געדענקסט אונדאי ווער עס האט מקרב געווען דעם הייליגן רבי נתן צום הייליגן רבי'ן, עס איז געווען א וואוילער איד א גרויסער סוחר - ר' ליפא וועלכער האט געוואוינט אין נעמירוב, רבי נתן מיט זיין חבר רבי נפתלי האבן געזען ווי שייך ער דאווענט, מיט אזא זיסקייט, אזוי ווי איינער רעדט צו א חבר און בעט זיך ביי אים ער זאל אים העלפן. זיי זענען געוואויר געווארן אז ער איז א תלמיד פון רבי'ן זענען זיי געקומען און מקורב געווארן צום הייליגן רבי'ן. יארן שפעטער איז ר' ליפא נתרחק געווארן און אפגעלאזט דעם רבי'ן. איינמאל האט רבי נתן באגעגנט דעם ר' ליפא און אים געפרעגט: "ליפא! עמנו הייתם! ביסט דאך געווען צוזאמען מיט מיר ביים רבי'ן, וואו ביסטו היינט?!" האט אים ר' ליפא געזאגט אז דער רבי האט אים פארשעמט.

וואס איז געווען די מעשה? ר' ליפא איז געווען אונטערוועגנס צו א יריד, אויפ'ן וועג האט ער געטראכט אז ער גייט זיך אפשטעלן און זיין אויף שבת ביים רבי'ן, מוצאי שבת ביי שלוש סעודות האט ער געווארט אז דער רבי זאל שוין ענדיגן די תורה ווייל ער האט שוין געוואלט פארן צום יריד פארדינען געלט. דער רבי האט דאך אלעס געוואוסט ברוח הקודש, ער האט געשפירט אז ר' ליפא'ס קאפ איז נישט דא, עס איז ערגעץ ווייט אוועק, ביים מאכן געלט, האט אים דער רבי געזאגט הויף: "געלט איז אזא שטארקע אויגן פארבלענדעניש, עס לאכט און שמיכלט צום מענטש אין די יונגע יארן און ביים סוף הרגעט עס דעם מענטש"; ר' ליפא האט זיך זייער פארשעמט, ער איז אוועק געגאנגען און מער נישט צוריק געקומען. אויף אים האט דער רבי געזאגט די שיחה (חיי מוהר"ן, סימן שטו): "תמה אני", איך וואונדער זיך, "איך משליכים", ווי אזוי קען א מענטש איבערלאזן, "חבורה אהובה וחביבה כזו", אזא טייערע פאליבטע חבורה וכו', וכו'.

טייערער ברודער, טייערער תלמיד, טייערער חבר, דו ווייסט ווי שטארק דער סמ"ך מ"ם ימח שמו האט פיינט דעם רבי'ן? ער שטייט און לאקערט טאג און נאכט אויף יעדן איינעם פון אונז, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות ו): "אינהו נפיש מינן", זיי [די קליפות] זענען מער פון אונז, ונקימי עלן", און זיי שטייען אויף אונז "כי כסלא לאוגיא", אזוי ווי זאמד ארום א גרוב; אזוי שטייט

דער סמ"ך מ"ם און לאקערט אויף יעדן פון אונז אים צו מרחק זיין פון רבי'ן, ער באווייזט זיך צו יעדן איינעם אויף אן אנדערן וועג. אזוי ווי רבי נתן האט געזאגט: "ווען איך ווייס שוין אלע וועגן ווי אזוי זיך אן עצה צו געבן מיט'ן יצר הרע קומט ער צו מיר מיט א גייע וועג וואס איך האב נישט געקענט אויסטראכטן פון פאראויס".

דער יצר הרע האט מורא ווען מען לעבט מיט א צדיק, ווייל דער וואס לעבט מיט א צדיק לעבט; לעבן מיינט אז מען לעבט א לעבעדיגע לעבן, מען האט ליב די תורה, מען פריידט זיך צו גיין דאווענען, מען פריידט זיך פאר שבת, מען פריידט זיך פאר יום טוב וכו', וכו'; מען פארברענגט נישט די יארן מיט נארישקייטן, מען געבט נישט אנוועק די טייערע צייט אויף צו קוקן אין טעלעפאן וכו', וכו'; דעריבער זוכט דער יצר הרע אנוועק צו נעמען דעם מענטש פון רבי'ן, יעדן איינעם מיט א צווייטע וועג.

בעט איך דיר טייערער תלמיד, חזר זיך וואס דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ו, חלק א', סימן עב): "לפעמים בא לאדם הרהור תשובה, ונעשה באותו שעה איש כשר", אמאל כאפט זיך אריין א גוטע געדאנק, א גוטע מחשבה אין א מענטש; דער מענטש וויל זיין גוט, ער וויל זיין ערליך, "ואחר כך רוצה לעשות עבדא באשר שנתעורר לבו לתשובה בכך רוצה לנסע להצדיק", ער איז מחליט אז ער פארט צום צדיק, "ואחר כך כשנסע", נאכדעם ווען ער פארט שוין צום צדיק, "מתגבר עליו היצר הרע, ונופל מתשוקתו שהיה לו תחילה", איז זיך דער יצר הרע מתגבר אויף אים און ער מאכט אז דער מענטש זאל פארלירן דעם חשק, "ואחר כך כשבא להצדיק", נאכדעם ווען דער מענטש איז שוין ביים צדיק, "מתגבר עליו היצר הרע עוד יותר", איז זיך דער יצר הרע מתגבר אויף אים נאכמער, "ואובד כל חשקו", און ער פארלירט דעם גאנצן חשק.

דאס איז וואס מען זעט כסדר און דאס איז מיין נסיון, ווייל דער אייבערשטער האט מיר מזכה געווען צו האבן די ישיבה שוין צוועלף יאר, פון שנת תשס"ט; עס קומען אריין בחורים, מען צינדט זיי אן, זיי הייבן אן ברענען און פלאקערן צום אייבערשטן, צום צדיק און צו די תורה, זיי שלאגן זיך מיט אלע מניעות וכו', וכו'; ביז שפעטער ווען מען איז זוכה אז מען קומט שוין צום צדיק, ווען דער רבי עפנט די טיר, דאס איז ווען מען האט חתונה, ווייל פאר די חתונה לאזט נישט דער רבי קומען; ביים רבי'ן האבן בחורים נישט געהאט קיין מקום, דער רבי פלעגט

זאגן פאר בחורים: "דו וועסט צוריק קומען מיט א טלית".

קומט אויס אז ווען א בחור ווערט מקורב, ער וויל, ער בענקט און גליסט צו זיין אן ערליכער איד און עס גייט אים נישט, דער יצר הרע מוטשעט אים מיט שווערע נסיונות; ער פאלט אריין אין ביטערע שווערע עבירות, אין פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, דעמאלט האט ער דעם חשק. אבער שפעטער ווען ער האט חתונה, פלוץלינג: "מתגבר עליו היצר הרע עוד יותר", שטארקט זיך דער יצר הרע און עס פאסירט דאס ערגסטע זאך וואס קען פאסירן פארן מענטש - "ואובד כל חשקו", ער פארלירט דעם גאנצן חשק.

דאס איז וואס מען זעט און מען האט געזען אלע יארן אין היכל הקודש; מוהרא"ש זכותו יגן עלינו פלעגט שטענדיג זאגן, א בחור האט א געפיל צום רבין ווייל ער דארף חיזוק, שפעטער ווען מען האט חתונה הייבט זיך אן אלעס פון פריש, מען דארף נאכאמאל מקורב ווערן, מען דארף פון פריש וועלן זיין ערליך. מיין נסיון איז אז מען שטייט און מען איז מחזק בחורים, מען געבט אנוועק די לעבן, די ווייב, די קינדער און די געזונט, אלעס, אלעס פאר אנדערע, און שפעטער ווארט מען צו זען פירות, אבער עס פאסירט וואס דער רבי זאגט: "ואובד כל חשקו", מען פארלירט די חשק, מען קילט זיך אפ וכו'; און אין די זעלבע צייט קומען פרישע בחורים, זיי בעטן חיזוק, זיי ווילן אנוועק נעמען די צייט, די ווייב און די קינדער, און עס קומט אריין מחשבות: 'לאז אפ', 'פארמאך די טיר', 'א שאד די צייט'; דעמאלט דארף איך זיך שטארקן און נישט צוהערן די מחשבות, נאר פון פריש נעמען פרישע תלמידים און אנהייבן פונדאסגיי.

דאס איז נאך א קליינע נסיון; נאכדעם איז דא א שטערקערע נסיון, עס איז זייער שווער צו טראכטן וואס צו טון דערצו. דער אייבערשטער האט מיר מזכּה געווען צו מאכן שידוכים; דו נעמסט א טייערע וואוילע אומשוולדיגע מיידל וואס וויל א ברסלב'ער בחור, זי וויל לעבן די שיינע זיסע לעבן אזוי ווי דער הייליגער "תם" האט געלעבט, און איך בין זיך מוסר נפש צו מאכן שידוכים; איך צוקריג זיך מיט אלעמען אבי צו מאכן א שידוך, און עס גייט אריבער א שטיק צייט און די ווייב הייבט אויף שטילערהייט א טעלעפאן און וויינט: "ראש ישיבה, מיין מאן איז נישט דער 'אלטער' מאן מיט וועם איך האב חתונה געהאט, ער האט זיך געטרופן נייע' חברים וואס שלעפן אים אין נישט גוטע פלעצער, ראש ישיבה - וויינט זי - צוליב דעם האב איך זיך געדארפט מוטשען צו באקומען א ברסלב'ער

בְּחֹר וְכוּ', וְכוּ'?! " פֹּה דַעַם וְעֵרַט מִיר דָּאס הָאָרֶץ זַייער צַעַרִיסן און אִיף שְׁטִי פֶּאַר אַ גְרוֹיסע נְסִיֹן וְעֵן עֵס קוֹמט נֶאָף אַ מִיידל און בַּעַט: "רֵאשׁ יְשִׁיבָה, אִיף ווִיל דִי שְׁיִנְע לַעֲבֹן וְוֵאס אִיף הָעַר בִּי דִי שִׁיעוּרִים, אִיף ווִיל לַעֲבֹן דִי זִיסַע לַעֲבֹן פּוֹנְעַם תַּם (סִיפּוּרֵי מַעֲשִׂוֹת, מַעֲשֶׂה ט' - מַחֲכֵם וְתַם) וְוֵאס הָאָט גַּעֲשִׁפִירט אַלַע טַעַמִים אִין זַיִן בְּרוֹיט און אַלַע טַעַמִים און זַיִן וְוֵאסַעַר וְכוּ', וְכוּ'", עֵס קוֹמט אַרִיִן אִין מַחֲשָׁבָה: 'פֶּאַרְנוּאס זָאל אִיף מֵאָכֵן שִׁדוּכִים וְעֵן שְׁטִילַעֲרַהִיט ווִינְעֵן פֿרוִיעֵן, נֶאָכְדַעַם וְוֵאס זַייערַע מַעֲנַעַר זַעֲנַעֵן אַנְגַעקוֹמַעֵן צו דָּאס וְוֵאס דַּעַר רַבִי זָאָט: "וְאֹבֵד כָּל חֶשְׁקוֹ", דִי חֶשֶׁק, דִי גְלִיסְטוֹנֵג, דִי ווִילן - הָאָט זִיף אִויסְגַעלֶאשֵׁן? וְוֵאס טו אִיף? אִיף גִי שְׁטִילַעֲרַהִיט צוּם אַיִבַּעַרְשְׁטֵן און ווִיִן צו אִים, אִיף ווִיִן פֶּאַר אַלַע תַּלְמִידִים, פֶּאַר אַלַע שִׁדוּכִים און פֶּאַר אַלַע מִינַע קִינְדַעַר זַי זָאלן זַיִן עַרְלִיכַע אִידן, אִיף בִּין מַחֲזֵק שְׁטִילַעֲרַהִיט דִי ווִיבַעַר (פֶּאַרְוֵאס שְׁטִילַעֲרַהִיט? ווִיל זַי הָאָבֵן מוֹרָא וְכוּ') אַז זַי זָאלן דֶאווענַעֵן און הָאָבֵן סְבָלְנוּת, זַי זָאלן ווֵארְטֵן און ווֵארְטֵן און ווֵארְטֵן און ווֵארְטֵן אִויף דִי יְשׁוּעָה פּוֹנְעַם אַיִבַּעַרְשְׁטֵן.

אִיף הָאָב נֶאָכְנִישְׁט אַנְגַעוִיבֵן שְׁרִיבֵן וְוֵאס לִיגַט מִיר אִויפֿן הָאָרֶץ, אִיף שְׁרִיב דִיר אַבִיסל זָאלֶסט ווִיסן וְוֵאס גִיט אַרִיבַעַר אִויף מִיר; מִיט דַעַם אַלַעַם בִּין אִיף פֿרִיילִיך, רֹוב טַאָג בִּין אִיף זַייער פֿרִיילִיך חוּץ וְעֵן אִיף גִי אַבִיסל הַתְּבוּדוֹת דַעַמֶאלט ווִיִן אִיף צוּם אַיִבַּעַרְשְׁטֵן: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם הַעֲלֵף מִיר, אִיף ווִיל גִיִן אִויפֿן אָמַתִן וְעַג, הַעֲלֵף מִיר אִיף זָאל זִיף נִישְׁט נֶאָרְן, דַּעַר רַבִי זָאָט (שִׁחוּת הַר"ן, סִימָן נא): "דִי וְעֵלֶט נֶאָרְט אִיף, לֶאזַט אִיף נִישְׁט נֶאָרְן; אַפֿשַׁר בִּין אִיף דַּעַר נֶאָר פּוֹן וְעַם דַּעַר רַבִי רַעֲדַט? אַפֿשַׁר נֶאָר אִיף זִיף? רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אִיף ווִיל נֶאָר דִיר; אִיף ווִיל נֶאָר טְרַאכְטֵן פּוֹן דִיר, אִיף ווִיל נֶאָר זַעַן דִיר, אִיף ווִיל נֶאָר הַעֲרֵן דִיר, הַעֲלֵף מִיר אִיף זָאל נִישְׁט פֶּאַרְגַעַסֵן קִיִן אִיִן רַבַע פּוֹן דִיר; אַפִילו אַלַע רַעֲדֵן פּוֹן דַעַם און פּוֹן יַעֲנַעַם זָאל אִיף גַעֲדַעַנְקַעֵן אַז דו בִיסט מַחֲנִי וּמַהֲוֵה דִי גַאנְצַע בְּרִיאָה."

לִיבַעַר בְּרוּדַעַר, עֵס בַּעַנְקַט צו דִיר זַיִן "אַלְטַעַר" רֵאשׁ יְשִׁיבָה וְוֵאס ווִיל טַרַעַפֿן דַעַם "אַלְטֵן" תַּלְמִיד ... וְוֵאס פֿלַעַגַט בַּלַעַטַעַרן דַעַם מַשְׁנִוֹת און גְמָרָא; דִי מַשְׁנִוֹת און גְמָרָא הָאָט גַעלַעַבַט, עֵס אִז גַעווען מִיט אַ נְשָׁמָה, מִיט אַ הָאָרֶץ. מֵאָף אִויף הַתְּבוּדוֹת, גִי אִין אַ ווִינְקַעלַע און רַעַד צוּם אַיִבַּעַרְשְׁטֵן, ווִיִן צו אִים; אַז דו קַעַנְסַט נִישְׁט ווִינְעֵן, דַּעַר הָאָרֶץ אִז דִיר פֶּאַרְשְׁטַאפֿט פּוֹן הַעֲרֵן אַזוִיפִיל נֶאָרִישְׁקִיִטֵן, פּוֹן אִויסְהַעֲרֵן גוִים טַמֶאִים - זַייערַע דִיעוֹת און עֲצוֹת, צִי אִין בִיזְנַעַס צִי סַתַם זַאכֵן, זָאלֶסטו רַעֲדֵן קַאלְטַע טְרוֹקַענַע וְעֵרְטַעַר בִּיז דַּעַר קְנוֹאל וְעַט זִיף

עֲפַעְנָען; עֵס וועט נישט גיין אין איין טאג און נישט אין איין וואך, דו וועסט דארפן גראבן און גראבן אזוי ווי מען גראבט א קוואל, מען גראבט און גראבט, אסאך מאל דארף מען גראבן גאר טיף ביז מען טרעפט וואסער; אזוי איז מיט רעדן צום אייבערשטן, א מענטש ווארט צו גיסן טרעפן, אבער אסאך מאל שפירט מען פארלאשן און פארקלאפט, איז די עצה צו גראבן און גראבן, רעדן טריקענע ווערטער.

זאג: "רבנו של עולם, עס איז מיר פינסטער, איך בין פארלאשן, האב רחמנות אויף מיר", וועסטו מיט די צייט זוכה זיין צו קענען רעדן און זיך אויסגיסן דאס הארץ צום אייבערשטן.

איך האף אז נאכן ליינען דעם בריוו וועסטו זיך טרעפן מיט דיין "אלטער" ראש ישיבה, דו וועסט אנהייבן בענקען צו די תמימות'דיגע יארן. דו געדענקסט אונדאי דיין ראש ישיבה אז ער האט ליב תמימות, איך האב נישט ליב קיין לצנות, עד כדי כך אז ווען איך הער פון איינעם לצנות הייב איך זיך אן עקלען פון אים, איך עקל זיך פון לצנות, פון חזק מאכן פון תמימים. דערפאר האב איך דיר אזוי ליב געהאט אלע יארן, ווייל איך האב ליב געהאט דיין תמימות. איך האף אז דו האסט דאס נאך אין דיר, עס איז נאך זיכער אין דיר, קען זיין אז עס איז פארדעקט געווארן מיט אסאך זאמד; מיט קוקן און הערן גוים טמאים, ערלים, פארשטאפטע הערצער - רעדן, זיך ווערטלען און זאגן עצות, מיט דעם אלעם גלייב איך אז מען קען טרעפן אונטער די זאמד דעם מים חיים, דער נחל נובע מקור חכמה.

איך דארף שוין לויפן צו מיינע בחורים, זיי ווייסן נישט פון "אלטער" ראש ישיבה - "גייער" ראש ישיבה, זיי דארפן חיזוק.

איך האף דיר נאך צו שרייבן מער באריכות.

דיין ראש ישיבה וואס ליבט דיר און בענקט צו דיר.

...

בעטן דעם אייבערשטן עס זאל אריבערגיין בשלום.

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש לסדר טהרה, א' דראש חודש אייר, שנת תש"פ לפרט קטן

מרת ... תחי',

איף האב ערהאלטן די גוטע בשורה פון אייער מאן גרו יאיר.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן כח אריבער צו גיין די אלע חדשים, עס זאל אייך גרינג אַנקומען בגוף ובגפּש.

מהרא"ש זאגט אז דורכאויס די ניין חדשים וואס מען ווארט וכו' זאל מען יעדן טאג בעטן דעם אייבערשטן אז אלעס זאל אריבער גיין בנקל ובנחת בזכות די צדיקים וואס האבן זיך מוסר נפש געווען פאר'ן אייבערשטן; מען זאל זאגן די נעמען פון די צדיקים, ווייל דער רבי זאגט (ספר המידות, אות צדיק, חלק ב', סימן כ): "על ידי הזכרת שמות הצדיקים יכולים להביא שנוי במעשה בראשית, כלומר לשנות הטבע", דורכ'ן דערמאנען די נעמען פון צדיקים קען מען טוישן די טבע; דעריבער איז גוט אז ווען מען בעט דעם אייבערשטן זאל מען ארויסזאגן די נעמען פון די צדיקים וואס מען געדענקט אויסנווייניג, צום ביישפיל: אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרן, יוסף, דוד און שלמה, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פיגא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו' וכו', און נאך נעמען פון צדיקים וואס מען געדענקט, און נאכדעם זאל מען בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל זוכה זיין צו ניסים, מען זאל האבן דאס קינד גרינגערהייט.

דא האט איר א תפלה וואס איר זאלט בעטן דעם אייבערשטן נאכן זאגן די נעמען פון צדיקים:

"הייליגער באשעפער, העלף מיר איף זאל האבן גרינגערהייט א געזונט קינד ברמ"ח איברים ושס"ה גידים; העלף מיר איף זאל זוכה זיין אריבער צו גיין די אלע טעג וואס איף ווארט - גרינגערהייט. העלף מיר איף זאל זוכה זיין צו האבן ערליכע קינדער וואס וועלן טון דיין ווילן זייער גאנץ לעבן. רבוננו של עולם, העלף מיר איף זאל זיין געזונט און שטארק מיין גאנצע לעבן, איף זאל אייביג טון נאר גוטע מעשים וואס דו וועסט האבן פון דעם א נחת רוח. הייליגער באשעפער, נעם אן מיין תפלה און העלף מיר שוין אין זכות פון אלע צדיקים, ובפרט אין די זכות פון הייליגן רבי'ן רבינו נחמן בן פיגא זכותו גגן עלינו און אין זכות פון רבינו אליעזר שלמה בן מנחם זאב זכותו גגן עלינו, וואס האט געמאכט די תפלה, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ?" צורי וגואלי, אמן בן יהי רצון".

שטארקט זיך מיט אמונה וועט אלעס גיין גרינג.

שטארק זיך צו דאווענען אין בית המדרש "היכל הקודש".

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש לסדר טהרה, א' דראש חודש אייר, שנת

תש"פ לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

א שאד אז דו קומסט נישט דאווענען אין היכל הקודש יעצט ווען דו ביסט מעלה די נשמה פון דיין טאטען, מיט יעדע קדיש גייט ארויף די נשמה העכער און העכער; איז דאך זיכער אז ווען מען זאגט קדיש אין א ברסלב'ע שטיבל איז דאך דאס אין לשער.

טייערער ברודער איך זע קלאר ווי דער סמ"ך מ"ם ימח שמו האט פיינט היכל הקודש, ער לאקערט מיט ציין און נעגל אויף יעדן איינציגסטן תלמיד אים אנוועק צו שלעפן פון רבין.

שטארק זיך, זיי זיך מתגבר אויף אלע מניעות און בלבולים און קום דאווענען מיט אנשי שלומינו; ווי נישט, אז מען טרעפט זיך מיט אנשי שלומינו באקומט מען חיזוק אויף תפלה והתבודדות, מען באקומט חיזוק אויף אמונה.

עס ווערט געברענגט (ספר ארץ אפים, פרק ה) דאס גרויסקייט פון א נשמה אויבן אין הימל וואס האט בזה העולם א קינד וואס איז זיך מתבודד, איך ברענג דיר דעם לשון: "כי כשבנו תתבודד פה למטה ויתדבק עמו יתברך", ווייל ווען זיין זון אויף די וועלט וועט זיך מתבודד זיין און זיך צוקלעבן צום אייבערשטן, "על ידי זה יעלה את אביו בעליות אחר עליות מעלה מעלה וכו', וכו'", דורכדעם וועט ער ארויפגיין העכער און העכער, "וכמה אלפי אלפים ורבוי רבבות נשמות קנאו אותו על נועם חלקו ומגלו הטוב", און הונדערטער טויזנטער נשמות וועלן אים מקנא זיין, "שזכה להשאיר בזה העולם בן עובד ה' ומתבודד ומתדבק עמו יתברך", אז ער האט זוכה געווען איבערצולאזן אויף די וועלט א זון אן עובד ה' וואס איז זיך מתבודד און איז נאנט צום אייבערשטן, "והוא בין חבורה קדושה כזו, בין הצדיקים הקדושים המקבלים בכל יום פני השכינה", און איז אין א חבורה פון הייליגע צדיקים וואס לעבן מיטן אייבערשטן, "אשרי לו ואשרי חלקו", וואויל איז אים און וואויל איז זיין חלק.

שטרענג דיך אן צו גיין הפצה אפילו אין קארנאנע צייטן.

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש לסדר טהרה, א' דראש חודש אייר, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד מיין טייערער ליבער ... גרו יאיר

האסט מיר געבעטן אז דו ווילסט א געשריבענע בריוו נאכדעם וואס דו האסט שוין לאנג נישט באקומען א געשריבענע בריוו; דאס וועט דיר מחזק זיין.

טייערער ליבער ... גרו יאיר, איך וויל דיר מחזק זיין דו זאלסט צוריק אנהייבן גיין "הפצה", בפרט יעצט ווען די וועלט איז איינגעשפארט אין די שטופער צוליב די מחלה פון "קארנאנע" השם ישמרנו, דארפן די מפיצים זיך באפלייסן אין "הפצה".

איך פארשטיי אז עס איז גרינגער דאס גיין הפצה אין פלעצער וואו מען טרעפט מער מענטשן אינאיינעם, צום ביישפיל אין שולן, אין רעסטוראנטן, ביי חתונות וכדומה; אבער יעצט ווען אלעס איז פארשפארט דארף מען זיך אנשטרענגען און זיך מוסר נפש זיין צו גיין פון שטוב צו שטוב מחוץ זיין אידישע קינדער.

נעכטן האט מיינס א מומע דערציילט פאר מיין ווייב תחילת, אז זי האט באקומען ביים טיר דעם "קונטרס קארנאנע" פון היכל הקודש, זי זאגט: "איך האב קיינמאל נישט אריין געקוקט אין די ספרים, נאר היות איך בין שוין איינגעשפארט אפאר וואכן און איך האלט פארן אויספלאצן, האב איך גענומען די קונטרס און דאס האט מיר ממש אויפגעלעבט".

דעריבער טייערער ליבער ... איך בעט דיר, שטארק זיך אין הפצה; קום קויפן פעקלעך קונטרסים, פעקלעך ספרים און סידים, און גיי פון שטוב צו שטוב געבן לעבן פאר אידישע קינדער.

דער וואס גייט הפצה געבט אים דער אייבערשטער וואס ער וויל, ער איז נאנט צום אייבערשטן, נענטער פון גרויסע גדולים וכו', וכו'.

פון דיין ראש ישיבה וואס האט דיר ליב.

...

מזל טוב צו דיין סיום אויף ששה סדרי משנה הונדערט און איין
מאל.

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש לסדר טהרה, א' דראש חודש אייר, שנת
תש"פ לפרט קטן

לכבוד מיין טייערער ... גרו יאיר

מזל טוב צו דיין סיום אויף ששה סדרי משנה מאה פעמים ואחד, הונדערט
און איין מאל; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תגיגה ט): "אינו דומה שונה פרקו מאה
פעמים לשונה פרקו מאה ואחד", עס איז נישט גלייך דער וואס לערנט הונדערט
מאל צו דער וואס לערנט הונדערט און איין מאל.

גיי ווייטער, הויב אן נאכאמאל; אזוי זאלסטו טון דיין גאנצע לעבן, יעדן
טאג זאלסטו לערנען ח"י פרקים משניות, דאס וועט דיר באגלייטן בזה ובבא.

טייערער ..., איך בענק זיך זייער נאך דיר; איך האב געהאט אין פלאן צו זיין
אין ארץ ישראל גלייך נאך פסח, יעצט ווארט איך אז די גרעניצן זאלן זיך עפענען
וועל איך גלייך קומען צו ענק.

שטארק זיך מיט תפלה והתבודדות; ווען א מענטש גייט אין א ווינקעלע און
שמועסט זיך אויס זיין הארץ, ער בעט דעם אייבערשטן אויף יעדע זאך, איז ער
זוכה צו שפירן א טעם פון גן עדן.

דיין ראש ישיבה.

...

אריינפלעכטן אייגענע תפלות אין די פסוקים פון תהלים.

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש לסדר טהרה, א' דראש חודש אייר, שנת
תש"פ לפרט קטן

מרת ... תחי',

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

איך פריי זיך זייער צו הערן די גוטע נייעס וכו'; דער אייבערשטער זאל
העלפן אלעס זאל גיין בנקל ובנחת.

זאגטס יעדן טאג דעם יום תהלים און פלעכטס אריין אין די פסוקי תהלים

אייִערע אייגענע תפילות. מען פֿלעגט הערן ווי אנשי שלומינו פֿלעגן זאגן תהלים, האט מען געהערט ווי זיי רעדן צום אייבערשטן אינמיטן די מזמורי תהלים; זיי פֿלעגן טייטשן די פסוקי תהלים, ווי דוד המלך זאגט (תהלים קיח, ח): "טוב לחסות ביה' מבטח באדם", עס איז בעסער זיך צו פארלאזן אויפ'ן אייבערשטן ווי זיך פארלאזן אויף מענטשן, "ה' לי לא אירא, מה יעשה לי אדם (שם, ו)", דער אייבערשטער איז מיט מיר, איך האב נישט מורא פון א צווייטן; זאלט איר אזוי זאגן די תהלים.

יעדעס ווארט וואס מען רעדט צום אייבערשטן מאכט אז דער מענטש זאל ווערן שטערקער מיט זיך אליין, עס בויט אויף א שטארקייט און א זיכערקייט, מען הייבט אן שפירן דעם אייבערשטן.

א גריס פון אייער מאן, ער איז ליכטיג און טייער.

...

רוף אן דייע עלטערן יעדן טאג.

בעזרת ה' יתברך - יום א' פְּרֻשַׁת אַחְרֵי-קְדוּשִׁים, ב' איר, שְׁנַת תש"פ לפֿרט קָטן
לְכָבוֹד ... נרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מוהרא"ש האט אונז געלערנט אז מיר זאלן יעדן טאג רעדן מיט די טאטע און מאמע; אפילו א אינגערמאן וואס האט חתונה געהאט דארף אויך רעדן יעדן טאג מיט זיינע עלטערן. מוהרא"ש פֿלעגט זייער נזהר זיין אין דעם; די תלמידים דערציילן אז יעדן טאג נאך שחרית פֿלעגט מוהרא"ש די ערשטע זאך זיך אנוועק זעצן און אנווערן זיין טאטע, ער האט גארנישט געטון פֿאר ער האט גערעדט מיט זיין טאטע.

איך האף אז דו וועסט גיין אין די וועג פון מוהרא"ש זכותו יגן עלינו, דו וועסט רופן דייע עלטערן רעדן מיט זיי; זיי פֿרעגן אויב דו קענסט זיי העלפֿן וכו', דורךדעם וועסטו באקומען די ברכה וואס די תורה בענטשט די וואס זענען מכבד די עלטערן (שמות כ, יב): "למען יארכון ימיה".

דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

חס ושלום צו רעדן צו קינדער זאכן וואס זיי דארפן נישט וויסן.
בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת אחרי-קדושים, ב' אייר, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר.

איף האב ערהאלטן דיין בריוו.

חס ושלום צו רעדן צו קינדער זאכן וואס זיי דארפן נישט וויסן, מיט דעם
וועסטו זיי נאר חרוב מאכן.

דו רעד צו זיי נאר זאכן וואס האט מיט זיי; זיי דארפן וויסן אז עס איז א
גרויסע עבירה צו לייגן די הענט אויפן אות ברית קודש, אן קיין הסברים און אן
קיין טעמים. ווען מען זעט ביי קינדער אז זיי געבן נישט אכטונג, זאגט מען זיי
נאכאמאל און נאכאמאל ביז דער אייבערשטער העלפט אז זיי הייבן אן לעבן מיט
יראת שמים.

אז מען וויל פועל'ן ביי קינדער זיי זאלן זיין ערליך, קען מען נישט יוצא זיין
מיט איין מאל רעדן; מען דארף פסדר רעדן מיט זיי דיבורים פון יראת שמים.
איף האף אז דער בריוו וועט אנקומען צו דיר נאך פאר דו וועסט זיי חרוב
מאכן.

...

מאף א תהלים סיום פאר דיין קינד, ווי אזוי אויסצולערנען

עברי.

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת אחרי-קדושים, ב' אייר, שנת תש"פ לפרט קטן
מרת ... תחי'.

איף האב ערהאלטן אייער בריוו.

אנדאי זאלט איר מאכן א סיום פאר אייער קינד וואס האט געענדיגט תהלים;
דאס וועט אויפבויען זיין חשק און רצון ווייטער צו זאגן תהלים. עס האט נישט
צו טון צי ער האט ארויסגעזאגט יעדעס ווארט אדער נישט, צי ער האט געזאגט
דעם גאנצן תהלים אדער אויסגעלאזט וכו', דער סיום וועט אים אויפבויען ער
זאל באקומען זעלבסטזיכערקייט.

מוהרא"ש פלעגט דערצייילן, אמאל האט פאסירט ביים גאון רבי חיים וואלאזשינער זכרוננו לברכה, ער האט געהאלטן אינמיטן לערנען און עס איז אריינגעקומען א פשוט'ער איד - א געשעפטסמאן, און רבי חיים האט זיך אויפגעשטעלט פאר אים מלא קומתו! שפעטער האבן די תלמידים אים געפרעגט הייבן ער האט זיך אויפגעשטעלט פאר א פשוט'ער איד, עס איז דאך נישט קיין פבוד התורה, האט ער זיי געענטפערט אז דער איד האט שוין מסיים געווען גאנץ ש"ס, האבן זיך די תלמידים צולאכט... ווי געזאגט 'וואס האט שוין זיין ש"ס בכלל א חשיבות? ער איז דאך בכלל נישט קיין למדן', האט זיי רבי חיים געזאגט: "לאכט נישט! איר ווייסט דאך אז עס איז דא אן אלטע ש"ס 'דפוס זאלצבאך' וואס איז פול מיט טעותים, עס פעלט גאנצע שירות גמרא; שפעטער האט מען געדרוקט א נייע ש"ס 'דפוס אמסטערדאם' וואו מען האט פארראכטן אלע גרייזן און אלעס וואס פעלט, מען האט אויך צוגעלייגט הגהות פון גדולים; מען קען נישט זאגן אויף ש"ס זאלצבאך אז דאס איז נישט קיין ש"ס, עס איז זיכער א ש"ס, נאר א ש"ס מיט גרייזן, אזוי אויך איז מיט דעם פשוט'ן איד, ער האט געענדיגט ש"ס, נאר וואס דען? עס האט טעותים, ער פארשטייט נישט אלעס - איז ער נישט ערגער פון ש"ס זאלצבאך".

זאלט איר זיכער מאכן אן עסק פון אייער זון וואס גייט ענדיגן תהלים וואס ער האט געזאגט מיט גרייזן און חסרות, דאס וועט אויפבויען אין אים א חשק צו גיין ווייטער.

אויף די צווייטע פראגע, ווי אזוי מען קען אים פאררעכטן ער זאל זיך אויסלערנען גוט עברי; מאכט א פראגראם ער זאל וועלן זאגן עברי. עס זענען דא ספעציעלע ספרים אויסצולערנען קינדער זאגן עברי; מאכט דאס פריוואט כדי ער זאל נישט פארשעמט ווערן. אויך ווען איר טייטלט אויפ'ן ווארט און ער זאגט נישט גוט דארפט איר נישט זאגן: "נישט גוט", נאר בלייבט מיט'ן פינגער אויפ'ן ווארט וועט ער וויסן אז ער דארף טראכטן און צולייגן קאפ צו וואס ער זאגט, אז ער זאל ארויסזאגן גוט דאס ווארט. און ווען ער זאגט גוט דאס ווארט זאלט איר אים זאגן הויף מיט א שמייכל: "א מחיה!" און אז ער הייבט אן א ווארט האלבןועגס גוט און אינמיטן לויפט ער צום קומענדיגן ווארט און זאגט נישט גוט, זאלט איר איבערזאגן די חלק ווארט וואס ער האט גוט געזאגט און בלייבן שטיל, וועט ער פארשטיין אז ער דארף דאס איבערזאגן.

בעטס דעם אייבערשטן אויף יעדן קינד באזונדער אז אלע זאלן זיין ערליכע אידן.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן העלחה אין אלע ענינים.

...

אויב וועסטו זיך דערהאלטן וועסטו נאר ארויסגיין מיט רוחים.

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת אחרי-קדושים, ב' אייר, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד מיין טייערער ליבער ... גרו יאיר.

פארליר זיך נישט, פרנסה קומט פונעם אייבערשטן; אפילו יעצט ווען די מחלה פון קאראנע האט אויפגעשאקלט די וועלט און זייער אסאך מענטשן זענען געבליבן אן קיין פרנסה, דארפן מיר געדענקען אז דער אייבערשטער אליין פירט אלעס, ער שפייזט אלעמען און ער געבט פרנסה.

איך בעט דיר זאלסט זיך שטארקן און נישט ווערן צעפאלן; אז דו וועסט זיך דערהאלטן וועסטו ביים סוף נאר מרויח זיין פון די גאנצע איבערגאנג.
אפילו לעת עתה האסטו פארלוירן אסאך געלט דאך זאג איך דיר אז אויב דו וועסט זיך דערהאלטן, דו וועסט בלייבן שטארק מיט אמונה, שטארק מיט די תורה און שטארק מיט'ן דאווענען - וועסטו ארויסגיין נאר מיט רוחים.
מעגסט אמאל ארויף קומען אין ישיבה זיך באגריסן.

...

זייט ממשיך צו בעטן דעם אייבערשטן, איר זעט דאך די שיינע

פירות.

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת אחרי-קדושים, ב' אייר, שנת תש"פ לפרט קטן
מרת ... תחזי'.

איך ברענג אייך א גריס פון אייער מאן גרו יאיר און אייערע קינדער; זיי פירן זיך ליכטיג און טייער.

אייער מאן גרו יאיר העלפט מיר זייער געטריי, ער האט א שטארקע געפיל פאר די מוסד און פאר די קהילה; אויף אייער זון גרו יאיר פירט זיך אויף מיט דרך

אַרץ און גוטע מדות.

דאס איז אַ חיוזוק פאר אייך איר זאלט ווייטער ממשיך זיין מיט'ן דאווענען און בעטן דעם אייבערשטן, אויף זאלט איר ממשיך זיין מיט'ן מחזק זיין אנדערע; אלע דיבורים וואס מען רעדט מיט אנדערע זאל זיין געפלאכטן מיט אמונה און אמונת חכמים.

איך בעט פאר אייך שטענדיג און פאר אייער גאנצע משפחה.

...

דער כולל איז מיר א מתנה פונעם אייבערשטן.

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת אחרי-קדושים, ב' אייר, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר.

איך וויל דיר געבן א גריס פון זיין זון ... גרו יאיר; ער לערנט זייער פלייסג
אין אונזער כולל גמרא און הלכה.

מיר הייבן אן דעם טאג אין כולל צען אזייגער; די ערשטע שיעור איז דער
בלאט גמרא, נאכדעם אום עלף אזייגער לערנען זיי יעצט הלכות שבת ביז פיר
אזייגער, נאכדעם אום פינף אזייגער לערנען זיי הלכות טהרה.

עס קען זיין אז איך האב א נגיעה און איך קען נישט מעיד זיין אויפ'ן כולל,
אבער איך האלט אז דער כולל איז א גרויסער חידוש; די אינגעלייט לערנען זייער
פלייסג, אלע וואס זעען דעם כולל זאגן אז דאס איז א חידוש שפחידושים.

דער כולל איז מיר א מתנה פונעם אייבערשטן; דאס איז ביי מיר די
חשוב'סטע זאך פון די קהילה. איך קוק ארויס אויף דעם, אז מיר וועלן זוכה זיין
צו האבן דיגנים וואס וועלן פסק'ענען שאלות פאר די קהילה.

...

א מלמד דארף זיין זייער פארזיכטיג ווי אזוי ער רעדט און ווי
אזוי ער פירט זיך.

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת אחרי-קדושים, ב' אייר, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר, מלמד בתלמוד תורה היכל הקודש וויליאמסבורג.

ווען דו וואלסט געוואוסט ווי חשוב דו ביסט אין הימל וואלסטו געטאנצן א גאנצן טאג אויף דעם וואס דו ביסט א מלמד.

אויבן אין הימל קוקט מען גאר אנדערש אויף א מלמד, א מלמד איז זייער חשוב; ער איז דער ריכטיגער מנהיג ישראל, ער גרייט אן אידישע קינדער פאר די קומענדיגע דורות.

וויסן זאלסטו אז קינדער זענען זייער קלוג, זיי כאפן אויף געדע ריר פונעם מלמד; א מלמד דארף זיין זייער פארזיכטיג ווי אזוי ער רעדט און ווי אזוי ער פירט זיך, ווייל די קליינע ריינע נשמה לעף כאפן אויף געדע תנועה פונעם מלמד. דעריבער בעט איד דיר זאלסט זיך שטארקן און אריין גיין אין קלאס צו די קינדער מיט א פרישקייט לערנען מיט זיי די הייליגע חומש און משניות וכו'.

זע אז עס זאל שטענדיג זיין ריין אין קלאס; מען קען נישט לערנען מיט קינדער ווען עס טוט זיך אויף טישן און בענק. אז דו וועסט אכטונג געבן אויף ריינקייט וועלן די קינדער אויף אכטונג געבן, ווייל קינדער מאכן נאך דעם מלמד; אז דער מלמד איז ריין זענען די קינדער ריין, אז דער מלמד איז מסודר זענען די קינדער מסודר.

...

ווען מען איז איינגעשפארט אינדערהיים, זיי מחזק זיין ווייב.

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת אחרי-קדושים, ב' אייר, שנת תש"פ לפרט קטן לקבוד מיין טייערער ... גרו יאיר.

קודם כל א גרויסן יישר כח פאר די מתנות פאר מינע קינדער; זיי האבן זייער הנאה פון די שפילצייג.

זע צו מחזק זיין זיין ווייב תחי'; געצט ווען די פרויען זיצן מיט די קינדער אין שטוב פארשפארט דארפן זיי אסאך חיזוק און שטארקייט פונעם מאן; זאלסטו זען איר צו מחזק זיין און איר געבן שטארקייט, דאס וועט איר געבן כח אנצוגיין מיט חינוך הבנים והבנות, זי זאל נישט פאלן פון די כחות.

אויף איז דאס א סגולה פאר עשירות; די אלע וואס רעדן שייך אין שטוב, זיי געבן אכטונג אויף די ווייב - האבן פרנסה ברייח.

...

עצות פאר געזונט און צו האבן פרנסה.

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת אחרי-קדושים, ג' אייר, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר.

איף האב ערהאלטן זיין בריוו.

אז דו ווילסט זיין געזונט און בלייבן לעבן נעם די סגולה פון די הייליגע
חכמים, הויב אן פון אנהויב וואך מעביר סדרה זיין.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות ח.): "אמר רב הונא בר יהודה אמר רבי אמי,
לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים
פרשיותיו עם הצבור, מאריכים לו ימיו וישנותיו"; און אזוי ווערט געפסק'נט אין
שולחן ערוך (אורח חיים, סימן רפה) אז יעדער מענטש איז מחויב צו ענדיגן יעדע וואך
די פרשה צוויי מאל חומש און איין מאל תרגום און ווער עס איז מעביר סדרה איז
זוכה צו אריכות ימים ושנים; דאס איז די בעסטע סגולה צו א געזונטע לעבן, און
דאס ראטעוועט א מענטש פון אלעם שלעכטס.

דער הייליגער אריז"ל זאגט (פרי עץ חיים, שער הנהגת הלימוד וע' שנון) אז מען זאל
מעביר סדרה זיין ערב שבת; אבער א מענטש טאר זיך נישט נארן, מען דארף קוקן
צי מען טוט טאקע יעדע וואך אזוי ווי די הלכה פארלאנגט, ווי דער שולחן ערוך
פסק'נט (שם, סעיף ג): "מיום ראשון ואילף חשוב עם הצבור", פון זונטאג קען מען
שוין אנהייבן מעביר סדרה זיין, און דער משנה ברוחה ברענגט אראפ (שם, סעיף קטן
ח) אז דער הייליגער גר"א זכר צדיק לברכה האט זיך אזוי געפירט, יעדן טאג האט
ער מעביר סדרה געווען אביסל; זונטאג ביז שני, מאנטאג ביז שלישי, דינסטאג
ביז רביעי און אזוי ווייטער. אז מען גייט אויף דעם וועג קען מען זיין זיכער אז
מען וועט ענדיגן יעדע וואך די פרשה; אז מען טיילט איין די פרשה צו לערנען
אביסל יעדן טאג נעמט עס נישט לאנג, עס נעמט נישט מער ווי אפאר מינוט, פינף
צען מינוט; דאס איז די בעסטע שמירה פארן מענטש.

בנוגע פרנסה; זייער אסאך מענטשן זענען יעדע געבליבן אן פרנסה צוליב
די מצב פון קאראנע, אבער מיר אידן דארפן געדענקען און מען טאר נישט
פארגעסן אז פרנסה קומט נאר פונעם אייבערשטן.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (יומא לח.): "בשמה קראוה, ובמקומה יושבוה,

וּמְשַׁלֵּף יִתְנוּ לָךְ; אֵין אָדָם נוֹגֵעַ בְּמוֹכֵן לַחֲבִירוֹ, וְאֵין מְלָכוֹת נוֹגְעַת בְּחֻבְרָתָהּ, אֶפִּילוּ כְּמֵלֵא נִימָא"; קִינְעֵר קָען נִישְׁט צו נַעֲמָען פֿון אַ צווייטן אֶפִּילוּ אֵיין פֿרוּטָה; יַעֲדַע פֿרוּטָה וּוּאָס אַ מַעֲנִטֶשׁ פֿאַרדִינְט קוּמט פֿונַעם אַיִבֶּעֲרִשְׁטן.

נַעַם דִּי סְגוּלָה פֿון מוֹהֲרָא"ש פֿאַר פֿרַנְסָה; אַ גְּרִינְגַע סְגוּלָה, אַ זִיכְעֶרַע סְגוּלָה - מַעַן זָאל בְּעִנְטֶשֶׁן בְּרַכַּת הַמְּזוּן פֿון אֵינְעווייניג, קִינְמָאל נִישְׁט בְּעִנְטֶשֶׁן בְּרַכַּת הַמְּזוּן פֿון אויסְנווייניג. מוֹהֲרָא"ש זָאגט אַז פֿון ווען עַר הָאט זיך אונְטֶעֲרַגְענוּמַעַן צו בְּעִנְטֶשֶׁן בְּרַכַּת הַמְּזוּן אֵין אַ בְּעִנְטֶשְׁעֵר אֵיז עַר גְּעוואָרן זייעַר רִייד. מִיר הָאט אויף דַעַר אַיִבֶּעֲרִשְׁטֵר גְּעֵהאַלְפֵן מִיט עֲשִׁירוֹת ווייל אֵיף טוּ וּוּאָס מוֹהֲרָא"ש הָאט גְּעוואָגט, אֵיף בְּעִנְטֶשׁ נָאר אֵין אַ בְּעִנְטֶשְׁעֵר; פֿרובִיר דָאָס אויס וועסֶטוּ אויף ווערן רִייד, עַס וועט דִיר נִישְׁט פֿעֶלן קִיין גְּעֵלט.

נָאךְ אֵיין סְגוּלָה פֿאַר פֿרַנְסָה, בְּפִרְט יַעֲצֵט ווען דִי רַעגִירוּנג הָאט פֿאַרמאַכט אַלע פֿלֶעצֶעֶר און מַעַן הָאט נִישְׁט קִיין אַרְבַּעט, אַז מַעַן זָאל זיך אַכְטוּנג גַעבֵן פֿון לְצַנּוּת. דַעַר הַיִּלְיָגֵעֵר רַבִּי זָאגט (סֵפֶר הַמִּידוֹת, אוֹת מְמוֹן, סִימָן א): "הַמֵּתְלוֹצֵץ - מְזוֹנּוֹתָיו מִתְמַעֲטִין", דַעַר וּוּאָס מַאכְט לְצַנּוּת פֿאַרלירט זיין פֿרַנְסָה; דִּי אַלע קְלִיפֶס און סְטַעטוּס וּוּאָס מַעַן קוּקט אֵיז גוֹרֵם אַז מַעַן זָאל זיך מוּטֶשֶׁען מִיט פֿרַנְסָה.

פֿאַרמאַך דִיין טַעלֶעפֿאַן פֿון באַקוּמַען טָאג און נאַכְט מַעסִידֶזשֶׁס; שְׂרִיב זיך אַרויס פֿון אַלע גְּרוּפֶס וּוּאָס שְׂיַקֵּן דִיר גִייעַס און לְצַנּוּת, וועט דִיר דַעַר אַיִבֶּעֲרִשְׁטֵר גַעבֵן גְּרוּיס שְׁפַע.

אֵין שְׁטוּב זְאָלֶסטוּ זיכְעֵר נִישְׁט אַרִיין בְּרַענְגַען קִיין טַעלֶעפֿאַן וּוּאָס מַעַן קָען זַען דַערויף לְצַנּוּת; דַעַר רַבִּי זָאגט (סֵפֶר הַמִּידוֹת, אוֹת מְמוֹן, סִימָן לא): "מְאִיסוּתָא דְּבִיתָא מְבִיא לִידֵי עֲנִיּוּת", אַז עַס אֵיז דָא אֵין שְׁטוּב שְׂמוּץ בְּרַענְגַט דָאָס אַרַעמֶקִיט; ווייל דַעַר מְלֶאךְ וּוּאָס אֵיז מְמוּנָה אויף אַרַעמֶקִיט הַיִּיסט נְבָל (פֿסְחִים קִיא:), און ווען עַר זַעט אַ שְׁטוּב וּוּאָס פִירט זיך נִישְׁט רִיין קוּמט עַר דָאָרט און בְּרַענְגַט אַרַעמֶקִיט. וּוּאָס אֵיז נָאךְ אַזוי מִיאוּס ווי הָאבן אַן אַפֶּענַעם סַעלְפֿאַון, טַעבֶלַעט אַדַעַר קאַמְפּיוּטֶר וכו', וּוּאָס מַעַן קָען זַען דַערויף אַלע עֲבִירוֹת רַחֲמָנָא לְצַלן? ! אַוּדַאי גִיט אַוועק דִי גאַנְצַע בְּרַכָּה !

הוֹדוּ לַה' כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ, נַעֲכֹטֵן הָאב אֵיף גַעמאַכְט אַ שְׁבַע בְּרַכּוֹת בֵּי מִיר אֵין שְׁטוּב פֿאַר אונְזֶער טִיעֶרַעַר חֲתָן ... נוֹרָא אֵיר, עַס אֵיז גַעווען קוּים אַ מַנְזֵן אָבַעַר עַס אֵיז גַעווען זייעַר פֿרִייליך.

איך קען נישט שרייבן, אבער ברמיזה קען איך דיר שרייבן אז דער קאף קאכט און מען טיילט פיינע עסן, און אויף די פייגלעך זענען דא, זיי ווילן פארלעשן די פייער אבער זיי צינדן עס אן שטערקער און שטערקער (סיפורי מעשיות, מעשה יב, די מעשה פונעם בעל תפלה).

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

אויסלעשן דעם טעלעפאן ווען מען לערנט מיט קינדער.

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת אחרי-קדושים, ג' אייר, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... נרו יאיר.

איך נעם זיך אויס מיט דיר אז די גאנצע צייט וואס דו דארפסט זיין מיט די קינדער דארפסטו אויסלעשן דיין טעלעפאן, אז נישט איז דאס גניבה וגזילה; איך צאל דיר צו לערנען מיט די קינדער און אריין לייגן אין זיי יראת שמים מיט גוטע מידות, און דער טעלעפאן נעמט אוועק דיין קאפ און דיין הארץ פון די קינדער. איך האב אמאל געהאט דא א מלמד א גנב וואס האט בא'עוולה'ט די קינדער, מיר האבן אים געדארפט פארשיקן.

פון היינט און ווייטער דארפסטו פארלעשן דיין טעלעפאן און נאר זיין פארנומען מיט די קינדער.

שטארק זיך און שטארק דיין ווייב; דו ווייסט נישט וואס פאר א נס דער אייבערשטער האט געטון מיט דיר, ער האט דיר געגעבן אן אשת חיל.

...

עס איז נישט גוט זיך צוצוגעוואוינען צו א טייער לעבן.

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת אחרי-קדושים, ג' אייר, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד הפלה ... תחי'.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

איר בעט פאר חיזוק אויף נישט אויסגעבן געלט פאר טייערע קליידער, וכדומה; דער אייבערשטער האט אייך געהאלפן איר האט באקומען א חתן א

תלמוד חכם, מיט'ן אייבערשט'נס הילף וויל ער בלייבן לערנען און דאווענען נאך די חתונה, אבער דאס ווענדט זיך באמת נאר אין אייך.

די אלע גרויסע גאונים און צדיקים זענען אויסגעוואקסן וואס זיי זענען אויסגעוואקסן ווייל אונטער זייער גרויסקייט איז געשטאנען אן אשתי חיל וואס האט מסכים געווען צו לעבן א פשוט'ע לעבן, אן ארעמע לעבן, אבי איר מאן זאל בלייבן לערנען; אלע גדולי ישראל האבן געקענט אנקומען וואו זיי זענען אנגעקומען נאר צוליב זייער ווייב, ווייל דער עיקר איז די פרוי. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (בראשית ובה י, ט): "מעשה בחסיד אחד שהיה נשוי לחסידה אחת ולא העמידו בנים זה מזה", עס איז געווען א מעשה מיט אן ערליכער איד וואס האט חתונה געהאט צו אן ערליכע פרוי, נאכדעם וואס עס זענען אריבער לאנגע יארן וואס זיי האבן נישט געהאט קיין קינדער האבן זיי זיך גע'גט, "הלף זה ונשא רשעה אחת ועשתה אותו רשע", דער ערליכער איד האט חתונה געהאט מיט א שלעכטע פרוי און זי האט אים געמאכט פאר א רשע, "הלכה זאת ונשאת לרשע אחד ועשתה אותו צדיק", און די ערליכע פרוי האט חתונה געהאט מיט א רשע, און זי האט אים געמאכט פאר א גרויסער צדיק, פירט אויס דער מדרש: "הוי שהכל מן האשה", זעט מען פון דעם אז אלעס איז געוואנדן אין די פרוי.

אז איר הייבט אן אייער לעבן מיט טייערע קליידער וועט עס ווייטער אזוי אנגיין נאך אייער חתונה; איר וועט פארלאנגען נאך און נאך פון אייער מאן גרוי יאיר, ביז ער וועט דארפן גיין בארגן געלט און פארשווארצט ווערן פאר זיינע זיבעציג יאר, ער וועט אפלאזן דאס לערנען, אפלאזן דאס דאווענען - פדי צו קענען דעקן אייערע פילע גרויסע געברויכן; פארג איה אייך: "לוינט זיך דאס? איז דאס ווערד?!"

עס האט אמאל פאסירט א מעשה, א איד אן ארעמאן איז געקומען צום הייליגן רבי נתן און אים געזאגט מיט איין שמחה אז ער האט זיך געקויפט א טייערער מאנטל מיט די געלט וואס זיין טאטע האט אים איבערגעלאזט בירושה, זאגט אים רבי נתן: "פאלג מיר און ווארף עס אוועק, די דארפסט עס נישט האבן!" דער איד האט נישט פארשטאנען פארנוואס רבי נתן הייסט אים דאס אוועק ווארפן, האט ער געפרעגט רבי נתן: "וואס איז אזוי שלעכט מיט'ן מאנטל?" האט אים רבי נתן געענטפערט מיט א שמייכל: "א טייערער מאנטל קען מען נישט אויפהענגען אויף א פשוט'ן הענגער, מען דארף פארדעם קויפן א

טייערער הענגער און א טייערער הענגער מיט א טייערער מאנטל קען מען נישט אויפהענגען אין אן אלטן שאפע, וועסטו דארפן גיין בארגן געלט צו קויפן א טייערער שאפע, נאך מער - זאגט אים רבי נתן - א טייערער שאפע פאסט נישט אריין אין אן ארעמע שטוב, דו וועסט דארפן בארגן געלט זיך איבער צו בויען דיין שטוב, דאס וועט אריין ציען אין שווערע טויזנטער דאלער, ווייל ווען מען בויט איבער א שטוב איז דאך א שאד נישט צו מאכן דאס און יענץ און יענץ און דאס, קומט אויס אז צוליב דיין מאנטל וועסטו פארשווארצט ווערן פאר דייע זיבעציג יאר, אבער אז דו וועסט אנוועק ווארפן דיין טייערער מאנטל וועסטו קענען ווייטער לעבן א גוט לעבן".

דאס זעלבע זאג איך אייך, אז איר הויבט אן דאס לעבן מיט טייערע קליידער וועט איר נאך די חתונה דארפן האבן א טייערער קערידזש (קינדער וועגעלע), און אז מען האט א טייערער קערידזש קען מען נישט גיין מיט אלטע גענוצטע שטיינול, דארף מען קויפן טייערע שטיינול און אזוי שלעפט דאס אריין אין טויזנטער דאלער, קען אזוי דער מאן נישט לערנען, ער האט נישט קיין קאפ צו קענען דינען דעם אייבערשטן ווייל ווען מען בארגט געלט, מען האט חובות - איז זייער שווער צו זיין אן ערליכער איד, אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המידות, אות השוכה, סימן מו): "מי שרוצה לשוב, יזהר מלהיות בעל חוב", ווער עס וויל תשובה טון זאל אכטונג געבן פון האבן חובות.

בעסט דעם אייבערשטן אז איר זאלט זיין פרייליך און צופרידן, דעמאלט וועט איר קוקן אויף די לעבן מיט אן אמתין בליק, איר וועט לעבן דעם תם'ס לעבן, וואס ער איז געווען פרייליך און צופרידן (סיפורי מעשיות, מעשה ט' - מהכם ותם); ער האט גארנישט געהאט און גארנישט געדארפט, ער האט געהאט ברויט מיט וואסער מיט איין פעלץ פאר אים און זיין ווייב און איז אלץ געווען פרייליך, און דער חכם זיין חבר איז אלץ געווען דיפרעסט און מרה שחורה'דיג, ווייל נאר אזוי קען מען זיין פרייליך אז מען איז צופרידן מיט וואס מען האט, מען איז קיינעם נישט מקנא.

בנוגע ווער עס זאל אייך לערנען און אייך אנגרייטן אויף נאך די חתונה; איר האט מיר שוין געפרעגט און איך האב אייך שוין געענטפערט, וואס דארפט איר איבער פרעגן? טראכטס נישט אז איך וויל אייך אנוועקשטופן, ווייל נאר תלמידות קענען לערנען ביי דעם און די לערנען ביי דעם, איך וויל דאס בעסטע פאר אייך,

און איר וועט אים ירצה ה' האבן דאס בעסטע.

...

**נישט שיקן מיט די קינדער עסן פאר מיטאג, נישט מאכן
געבורטס-טאג פארטיס.**

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ג' אייר, שנת תש"פ לפרט קטן
מרת ... תחז'.

געב איבער פאר די עלטערן וואס זייערע קינדער ברענגען מיט עסן אין סקול
אז מען קען נישט שיקן מיט די קינדער עסן פאר מיטאג; די סקול געבט עסן פאר
אלע קינדער און נאר דאס קענען זיי עסן, ווייל דאס ברענגט אז אנדערע קינדער
פארלאנגען אין שטוב אז מען זאל זיי אויף שיקן מיט עסן וואס אנדערע ברענגען.
אויף וויל איך דיר בעטן עס זאל נישט פארקומען קיין געבורטס-טאג פארטי
אין סקול.

זע צו פירן די סקול בית פיגא אין שטעטל אזוי ווי עס פירט זיך בית פיגא
אין וויליאמסבורג; עס איז גוט אז דו זאלסט רעדן מיט מרת ... תחז' די מנהלת
פון וויליאמסבורג און איר פרעגן, פון איר וועסטו קענען ארויס האבן ווי אזוי צו
פירן די סקול.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

שרייב זיך ארויס פון אלע מעסעדזש גרופס.

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ג' אייר, שנת תש"פ לפרט קטן
מרת ... תחז'.

שרייב זיך ארויס פון אלע מעסידזש גרופס, אפילו פון די גרופ וואס רופט
זיך: "ברסלב גרופ" אדער "ברסלב'ע פרויען" וכדומה; אויב איז דאס סתם בויף
וויי פון זען איינעם זאלסטו זיך אראפשרייבן פון דעם, א שאד אנוועק צו געבן
טייערע צייט, קאפ און מח פאר נארישקייטן.

דער אמת איז אז ווען מיר האבן געעפנט די גרופ פאר ברסלב'ע פרויען האט

מען דאס געעפנט נאר פאר חסד - זיך העלפן איינער דעם צווייטן; איינער פֿרעגט אן עצה פונעם צווייטן, איינער פֿרעגט ווי אזוי מען קאכט און באקט, אָדער צו מודיע זיין ווען עס איז דא שיעורים, חדר און סקול, אָבער אז עס ווערט אַ גרופ פון ארויסגעבן בויה ווייטאג איז זיכער פֿדאי דו זאלסט אַראַפֿגיין פונעם גרופ.

עס איז גוט צו האבן אַ גרופ צווישן די פֿרויען וואו מען שרייבט און מען פֿרעגט נאר פאר חסד זאכן וכדומה, אָבער סתם אויסשווענדן צייט איז ממש אן עבירה; די טעקסט מעסידזשעס לאזט נישט עסן, לאזט נישט שלאפן און לאזט נישט האבן צייט פאר די מאן און קינדער.

בנוגע צי מען מעג עסן פרייטאג צו נאכטס נאך ליכט צינדן; ווען א פרוי מאכט די ברכה "להדליק נר של שבת" - איז זי מקבל שבת, דעריבער דארף זי קודם אנצינדן די ליכט און נאכדעם מאכן די ברכה, ווייל ווי נאר זי מאכט די ברכה ווערט ביי איר שבת, דערפאר טאר זי נישט צינדן די ליכט נאך די ברכה; און אז מען האט מקבל שבת געווען און מען וויל עסן דארף מען קודם מאכן קידוש, מען טאר נישט עסן פאר מען הערט קידוש, דעריבער אויב איז מען הונגעריג און מען קומט נישט אן צו עסן פאר ליכט צינדן זאל מען טראכטן בשעת מען צינדט די ליכט אז מען איז נישט מקבל שבת, אזוי קען מען עסן נאך ליכט צינדן, און שפעטער בשעת מען דאווענט דעמאלט איז מען מקבל שבת.

בנוגע יום טוב, איז נישט קיין שאלה צי מען מעג עסן ווייל מען צינדט אן די ליכט ביי די סעודה.

בנוגע די קאפ צודעק; אפילו מען שערט זיך אפ דארף מען נאך אלץ אכטונג געבן אז די קאפ זאל זיין צוגעדעקט, און די שכר פאר דעם איז קינדער צדיקים. בנוגע פאלגן עלטערן; פרינוואט ביי דיר קענסטו זיך פירן אויף דיין וועג, און אין געגנווארט פון זיי זאלסטו פרובירן פאלגן און טון ווי אזוי זיי בעטן דיר.

בנוגע לאזן דעם שבת טישטוף ביז זונטאג אינדערפרי; עס איז דא אזא מנהג צו לאזן דער ווייסן טישטוף ביז זונטאג אינדערפרי, דאס איז מסוגל לפֿרנסה. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט זוכה זיין צו בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות, זיי וועלן זיין ברסלב'ע חסידים, ערליכע אידן.

...

עס איז דא א וועג צו ווערן א געזונטע פרוי.

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת אחרי-קדושים, ד' אייר, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד מרת ... תחי'.

איר אליינס ווייסט נישט ווי קראנק איר זענט - אז איר ווילט נישט לעבן מיט
איינער מאן, איר ווילט נאר לעבן מיט חבר'טעס רחמנא לצלן. די צרה איז א
דאפעלטע, ווייל איר טראכט אז איר האט נישט קיין פראבלעם, איינער האט אייך
פארדרייט דעם קאפ אז דאס איז בכלל נישט קיין עבירה, ווען דער הייליגער
באשעפער זאגט פאר אונז אידישע קינדער (ויקרא יח, ג): "כמעשה ארץ מצרים אשר
ישבתם בה לא תעשו", איר זאלט זיך נישט פירן אזוי ווי די מצריים האבן זיך
געפירט, און חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת סה; יבמות עו.) אז דאס איז מעשה זנות.
די שאלה איז צי איר ווילט זיך בכלל אויסהיילן אדער איר ווילט בלייבן
קראנק א גאנץ לעבן; אויב איר ווילט זיך היילן איז דא א וועג דאס צו היילן, איך
האב שוין געזען אסאך פעלער פון אזעלכע מעשיות וואס מען איז געווען טויט
קראנק אזוי ווי איר זענט און האבן זיך אויסגעהיילט נאר ווייל זיי האבן געוואלט,
זיי האבן פארשטאנען אז זיי זענען אויף נישט א גוטע וועג, זיי זענען פשוט אריין
געפאלן אין דעם אן וויסן, אבער אז איר ווילט בכלל נישט הערן אז דאס איז א
גרויסע עבירה, איר האלט אייך פאר א חכמת, איר האט שלעכטע חבר'טעס וואס
רעדן אנטקעגן די תורה און טייטשן אויס פסוקים לויט אייערע מניוולות -
דעמאלט וועט איר זיך דארפן גט'ן.

עס קען זיין אז איר זענט נישט שולדיג, איר האט באקומען א פחד פון מענער
צוליב אייער ברודער; אייער ברודער איז אייך נאכגעלאפן אלס מיידל, אייך און
אלע אייערע געשוויסטער השם ישמרינו, ער האט ענק אלע באצווינגען רחמנא
לצלן, דאס האט איבערגעלאזט א שרעק אין אייך פון מענער און ביז יעצט ווילט
איר נישט וויסן פון קיין מאן, אבער אייער מאן איז זיכער נישט שולדיג, ער וויל
לעבן אזוי ווי דער אייבערשטער האט באשאפן די וועלט, וועט מען זיך דעמאלט
דארפן גט'ן; איך וועל נישט לאזן אייער טייערער מאן זיך אפליידן א גאנץ לעבן
און בלייבן מיט אייך, נאר אויב איר זאגט אז איר ווילט ארויסגיין פון אייער מצב.
פון היינט זאלט איר יעדן טאג זאגן תהלים; זאגט דעם יום תהלים יעדן
טאג, דאס וועט זיין א תשובה פאר'ן זאגן אזא מיאוס'ע נאך אויף די הייליגע

צדיקת רות. וואס חכמינו זכרונום לברכה זאגן (ברכות ז:+) אז זי האט באקומען איר נאמען רות ווייל רות איז א לשון פון אנטרינקען, פון איר איז ארויסגעקומען דער צדיק דוד המלך וואס האט אנגעטרינקען פביכול דעם אייבערשטן מיט שירות ותשבחות, ער האט געזינגען די הייליגע קאפיטלעך תהלים צום אייבערשטן; זאגט דעם יום תהלים און ווען איר ענדיגט דעם יום זאלט איר זאגן די תפלה:

”הייליגער באשעפער העלף מיר, איך ווייס נישט וואס צו טון, איך בין קראנק אין קאפ, איך וויל נישט לעבן מיט א מאן; איך האב חתונה געהאט אן א ווילן, מיינע עלטערן האבן מיר חתונה געמאכט, אבער איך וויל נישט לעבן מיט א מאן, איך וויל נישט זיין חתונה געהאט, איך וויל לעבן מיט חבר'טעס אזוי ווי די מצרי'שע פרויען און די געמיינע פעלקער לעבן.

הייליגער באשעפער איך ווייס נישט וואס צו טון, איך בין אזוי פארדרייט פון שלעכטע חבר'טעס; דער יצר הרע רעדט מיר איין אז דאס איז בכלל נישט קיין פראבלעם, איך בעט דיר אייבערשטער הייל מיר אויס פון מיין קראנקהייט, העלף מיר איך זאל וועלן זיין געזונט, איך זאל וועלן לעבן א אידישע לעבן, א ריינע לעבן און א געזונטע לעבן אזוי ווי דו האסט באשאפן די וועלט.

וואס בין איך שולדיג אייבערשטער אז איך בין קראנק אין קאפ, אלע מיינע געפילן זענען אויסגעדרייט? מיין ברודער האט מיר געפייניגט אלס מיידל, פון דעמאלט איז מיר אריין א פחד צו מענער, און היינט בין איך אזוי פארדרייט אז איך וויל שוין אזוי בלייבן. איך בין חתונה געהאט אבער איך וויל נישט זיין חתונה געהאט, איך האב א מאן אבער איך וויל נישט קיין מאן; איך בעט דיר אייבערשטער, דו קענסט אלעס, דו מאכסט אלעס, דו געבסט שכל און פארשטאנד, העלף מיר איך זאל ווערן א געזונטע פרוי.

אייבערשטער ראטעווע מיר, קוק מיין צעבראכענעם הארץ, איך אליינס וויל נישט די סארט לעבן; העלף מיר, איך וויל זיין גוט, איך וויל זיין ערליך, איך וויל זיין א געזונטע מאמע, א געזונטע פרוי; איך ווייס נישט וואס צו טון.

אייבערשטער הער צו מיין געבעט און מיין געוויין; העלף מיר בזכות אלע צדיקים וואס האבן זיך מוסר נפש געווען פאר דייעט וועגן, בפרט דער הייליגער רבי - רבינו נחמן בן פיגא זכותו יגן עלינו און רבינו אליעזר שלמה בן מלכה זכותו יגן עלינו, אמן.”

אויף זאלט איר זאגן קאפיטל כ"ט פון תהלים; דער רבי זאגט (ספר המידות, אות קליפה, סימן ט): "השבועה קולות שאמר דוד על המים, בדבורן מכניעין הרוח רעה", אז מען זאגט קאפיטל כ"ט נעמט מען אנוועק דעם רוח רעה וואס כאפט זיך אריין אינעם מענטש; וועט דאס זיכער ארויס נעמען דעם רוח רעה, דער רוח הטומאה פון אייך, איר וועט ווערן אויסגעלייזט פון די קליפות און שדים וואס האבן אייך געפאנגען:

"מזמור לדוד הבו לה' בני אלים הבו לה' כבוד ועז, הבו לה' כבוד שמו השתחוו לה' בהדרת קדש. קול ה' על המים אל הכבוד הרעים ה' על מים רבים. קול ה' בפתח קול ה' בהדר. קול ה' שבר ארזים וישבר ה' את ארזי הלכנון. וירקידם כמו עגל לכנון ושרין כמו בן ראמים. קול ה' חצב להבות אש. קול ה' יחיל מדבר יחיל ה' מדבר קדש, קול ה' יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו פלו אמר כבוד, ה' למבול ישב וישב ה' מלף לעולם, ה' עז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום".

אז איר וועט פאלגן וואס שטייט אין דעם בריוו, איר וועט לייענען דעם בריוו יעדן טאג, אפילו אפאר מאל א טאג - און זאגן די תפלה וועט איר מיטן אייבערשטנס' הילף צוריק ווערן א געזונטע פרוי און א געטרייע ווייב צו אייער מאן, איר וועט לעבן א שיינע לעבן.

...

